Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 753
Vineri 14 iulie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Să strîngem fără pierderi rodul bogat

Două raioane — două rezultate

Însuflețiți de dorința de a transpune în viață sarcinile reieșite din lucrările recentei Plenare a C.C. al P.M.R., oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Ploiești zoresc să termine în cel mai scurt timp recoltatul cerealelor păioase. Acolo unde munca este chibzuit organizată și se lucrează intens roadele nu întîrzie să se arate.

★

Cine străbate în aceste zile comunele raionului Rîmnicu Sărat, de pildă, poate constata că în multe unități agricole cooperatiste lucrările de recoltare se desfășoară într-un ritm susținut. Îndrumate de organizațiile de partid și primind un sprijin prețios din partea mecanizatorilor de la cele 2 S.M.T.-uri din raion — Sihlea și Ziduri — unele gospodării colective au și terminat recoltatul păioaselor. Printre acestea se numără cele din Coroteni, Pueștii de Jos, Vîlcele, Boldu și Bălăceanu. Pe terminate cu recoltatul sînt și gospodăriile colective din Salcia Veche, Ciorăști, Spătăreasa, Mihălceni, Pueștii de Sus și altele. Și întovărășiții din Coțatcu, Slobozia Bradului, Coroteni etc, urmînd pilda colectiviștilor sînt pe terminate cu recoltatul.

Succesele înregistrate de aceste unități se datoresc folosirii la maximum a timpului prielnic și a întregii forțe de lucru a utilajului. Cele 70 de combine, 38 secerători-legători și 181 secerători simple existente în raion, au lucrat zi de zi cu întreaga capacitate de producție. Deosebit de mijloacele mecanizate, în raionul Rîmnicu Sărat au fost folosite la recoltat și mijloacele manuale. La G.A.C. Coroteni, de exemplu, lucrîndu-se astfel s-a izbutit să se termine recoltatul griului în numai 5 zile. Pe întregul raion (în afară de orz a cărui recoltare s-a terminat), secerișul griului și al secarei de pe cele 20.047 ha a fost realizat în proporție de aproape 80 la sută.

Harnicii colectiviști din raion știu însă că producția nu este asigurată atîta vreme cît recolta este încă în snopi, pe cîmp. De aceea ei zoresc în aceste zile și treierișul păioaselor.

Pe ogoarele eliberate de păioase mecanizatorii au început arăturile adînci de vară și însămînțările de culturi duble, îndeosebi cu porumb furajer.

★

Și în raionul Ploiești, sînt unități care au raportat terminarea recoltării grîului; printre ele se numără și gospodăria colectivă din Puchenii Mari. Avansate cu lucrările de seceriș sînt și gospodăriile colective Ologeni, Tîrgșorul Vechi și Aricești.

Din păcate însă numărul unităților avansate cu recoltatul este mic, majoritatea gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor fiind mult rămase în urmă cu această acțiune. De exemplu, pînă la data de 6 iulie, gospodăriile colective din Bilciurești, Șirna și Balta Doamnei, nu începuseră încă recoltatul, iar cele din Poenarii Burchi, Ciupelnița și Hătcărău, abia seceraseră grîul de pe suprafețe cuprinse între 5—30 ha. Lucrul acesta a făcut ca pe întregul raion, pînă acum cîteva zile să se înregistreze rezultate slabe la seceriș. Astfel, orzul încă nu fusese terminat de recoltat, iar din cele 10.709 ha cultivate cu grîu nu fuseseră recoltate decît 3.761 ha.

Principala cauză care a dus la realizarea planului de recoltare a grîului în raionul Ploiești în proporție de numai 35,3 la sută este nefolosirea cu maximum de randament a tuturor forțelor existente. În acest raion cu cele 26 combine și 21 secerători-legători, la care se mai adaugă și cele aproape 5.000 de coase și seceri, zilnic se poate strînge recolta de pe 940 de ha. Dacă utilajul mecanic este folosit cu aproape întreaga capacitate în schimb cu secerile și coasele se lucrează cu multă încetineală. Și aceasta deoarece gospodăriile colective din raionul Ploiești sînt mult rămase în urmă și cu întreținerea culturilor prășitoare, acțiune spre care a fost îndreptată o bună parte din forțe. În întregul raion, la porumb, de pildă, încă nu a fost terminată prașila a II-a, iar a III-a a fost realizată doar în proporție de 18,6 la sută. Gospodării colective ca cele din Poenarii Burchi și Bilciurești, codașe la seceriș, sînt mult rămase în urmă și cu prășitul.

Raionul Ploiești este codaș nu numai la recoltarea păioaselor. Aici s-a creat un mare decalaj și între seceriș și treieriș. La data de 9 iulie, orzul nu fusese treierat decît în proporție de 50 la sută, iar grîul în procent de 3,5 la sută. Treierișul a rămas mult în urmă și datorită faptului că încă nu au fost amenajate toate ariile. Din cele 71 arii planificate nu au fost amenajate decît 32.

O nejustificată rămînere în urmă se constată în acest raion și în privința arăturilor adînci de vară și a însămînțării culturilor duble. Pînă la 9 iulie nu fuseseră arate decît 14 ha iar semănatul în miriști efectuat doar pe 169 de ha.

★

Timpul este înaintat. Orice zi întîrziere poate duce la mari pierderi de recoltă prin scuturare. Organele agricole și de stat din raionul Ploiești, au datoria să ia măsurile necesare pentru intensificarea muncilor de recoltare și treieriș. Exemplul raionului fruntaș Rîmnicu Sărat, poate și trebuie să fie urmat și de unitățile agricole cooperatiste din raionul vecin.

ION LEȘEANU

Lucrează din plin

În aceste zile, pe întregul cuprins al raionului Slobozia, regiunea București, se lucrează din plin la secerat și treierat. Colectiviștii din raion au reușit pînă zilele trecute să recolteze peste 15.000 ha grîu și peste 2.000 ha orz. De asemenea, colectiviștii au treierat o mare parte din cantitatea de cereale secerate.

Fruntașe în campania de secerat și treierat sînt gospodăriile agricole colective din comunele Scînteia, Gheorghe Doja și altele.

Concomitent cu seceratul și treieratul, colectiviștii din raionul Slobozia lucrează din plin și la executarea arăturilor adînci de vară. Pînă acum au fost arate peste 5.000 ha însămînțîndu-se cu culturi duble aproape 3.500 de ha.

Colectiviștii din raionul Slobozia, muncesc cu avînt sporit pentru a nu pierde nici un bob din recolta acestui an. În fiecare zi în raion se recoltează peste 2.500 ha.

IORDĂNESCU ION
corespondent

★

Pe ogoarele gospodăriei colective „Partizanii Păcii" din comuna Grivița, raionul Slobozia, lucrările de recoltare a grîului se desfășoară din plin.

Colectiviștii din această comună, sprijiniți de mecanizatori, au reușit să recolteze cu combinele grîul pe o suprafață de 1.000 hectare.

Fruntași la strîngerea recoltei de grîu sînt tractoriștii Gheorghe C. Vasile și Năstase Gheorghe de la S.M.T. Grivița care au recoltat zilnic 16—17.000 kg grîu.

VOINEA STAN
colectivist

Au terminat recoltatul grîului

Organizîndu-și bine munca și folosind întreaga capacitate de lucru a mașinilor, mecanizatorii și ceilalți muncitori de la gospodăria agricolă de stat din Babadag, raionul Istria, au terminat recoltarea grîului de pe suprafața de 1.125 hectare.

Printre cei care au fost tot timpul în fruntea întrecerii socialiste la recoltat sînt combinerii Dumitru Ilie, Cotarcea Nicolae și Cinciu Dumitru care au recoltat cîte 16—19.000 kg grîu zilnic.

Combinele au fost acum trimise în ajutor gospodăriilor colective învecinate din comunele Nicolae Bălcescu, Zebil, Satu Nou și Turda.

În prezent, la G.A.S. Babadag se lucrează de zor la treieratul ovăzului și mazărei.

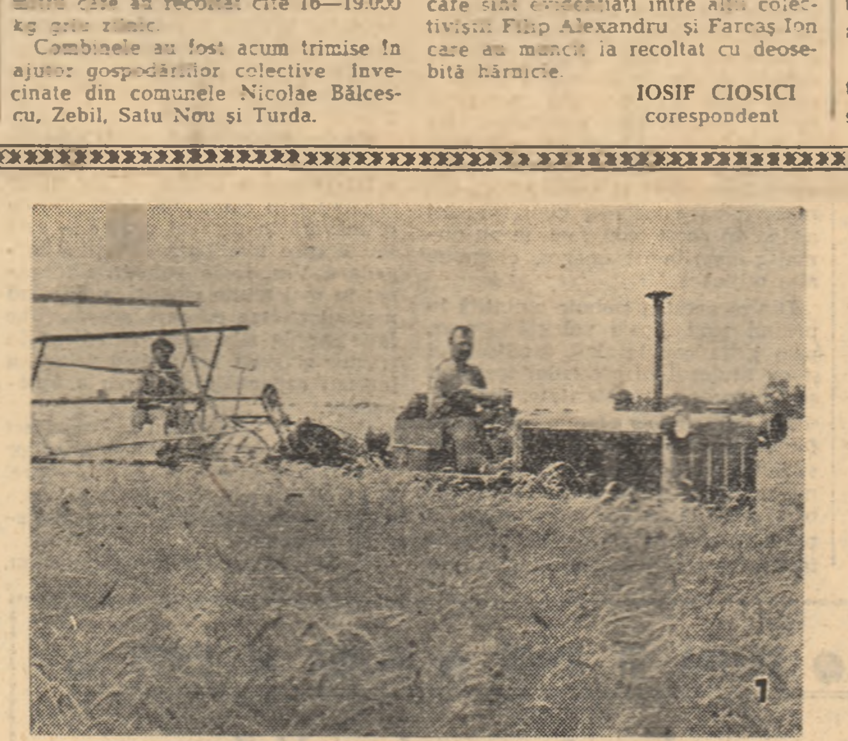
C. DOLNICEANU
corespondent

★

În gospodăria agricolă de stat Recaș, regiunea Banat, s-a terminat recoltatul celor 130 hectare orz și al celor 540 de ha cu grîu. La gazeta de perete a apărut un articol în care sînt evidențiați între alții colectiviștii Filip Alexandru și Farcaș Ion care au muncit la recoltat cu deosebită hărnicie.

IOSIF CIOSICI
corespondent

Pe ogoarele gospodăriei colective Pecica-Arad

Însuflețiți de sarcinile ce le revin din documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R., membrii gospodăriei colective din Pecica, raionul Arad, muncesc cu însuflețire pentru executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole de vară. Cu obiectivul fotografic am surprins cîteva aspecte ale activității desfășurate în această gospodărie colectivă.

1. Mecanizatorul Szabo Ștefan de la S.M.T. Pecica lucrează de zor cu o secerătoare-legătoare la recoltatul grîului.
2. Pe arie se desfășoară, de asemenea, o muncă intensă. Sacii doldora de grîu sînt încărcați în camioane pentru a fi transportați în magaziile gospodăriei.
3. Polenizarea artificială suplimentară la floarea-soarelui este o lucrare care aduce spor de recoltă. De aceea colectiviștii n-au neglijat nici aplicarea acestei metode.
4. Colectiviștii controlează cu atenție calitatea arăturilor adînci.

Fotoreportaj:
D. CONSTANTINESCU

Aria tineretului

La marginea comunei Smîrdioasa, raionul Zimnicea, pe malul drept al rîului Vedea, tinerii colectiviști din gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" au amenajat și anul acesta „aria tineretului".

Aria este amenajată după ultimele instrucțiuni, e electrificată și pe ea au fost instalate trei batoze.

Pentru paza contra incendiilor au fost aduse butoaie cu apă și nisip. La un loc vizibil se află gazeta de arie, frumos lucrată și panouri cu fruntași în campanie. De asemenea, pe arie, cît și pe drumul ce duce spre ea, sînt expuse nenumărate lozinci.

Pentru ca în timpul liber colectiviștii să petreacă cît mai plăcut s-a amenajat o bibliotecă volantă, un chioșc cu răcoritoare, etc. De asemenea, pe arie mai există un punct sanitar, înzestrat cu medicamente pentru primul ajutor, unde fac de serviciu tineri din grupa sanitară de Cruce Roșie din comună.

Printre tinerii care s-au evidențiat în munca de amenajare a „ariei tineretului" se numără Tudorel Bădici, Ionel Sîrbu, Costică Popescu, Ghighi Marinescu, Marioara Picu, Mitică Bădici, Stelian Vărzaru și alții.

IONEL TRIFU
corespondent

Sporirea producției de cereale — baza dezvoltării celorlalte ramuri ale agriculturii

Prof. univ. STOIAN PETRESCU
Secretar General
al Ministerului Agriculturii

In Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C. C. al P. M. R. asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului, privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii, se arată că una din principalele sarcini o constituie sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grîu și porumb.

Traducerea în viață a acestei sarcini are o însemnătate deosebit de mare. De asigurarea creșterii continue a producției de cereale depinde în cea mai mare măsură dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri ale agriculturii. Grîul asigură primul și cel mai însemnat aliment al omului — pîinea, iar porumbul cel mai valoros furaj pentru creșterea și îngrășarea animalelor. Marele dascăl și conducător al proletariatului, V. I. Lenin, a arătat că pîinea este unul din principalele izvoare ale puterii economice a statului dictaturii proletariatului și totodată bază a dezvoltării întregii producții agricole.

Măretele transformări înfăptuite în agricultura țării noastre — dezvoltarea mecanizării și a chimizării, extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, înzestrarea cu un număr tot mai mare de cadre cu înaltă pregătire, consolidarea economico-organizatorică a unităților agricole socialiste — creează cele mai favorabile condiții pentru punerea în valoare a nesecatelor rezerve de care dispune marea agricultură socialistă, în vederea asigurării creșterii continue a producției agricole. Este deosebit de interesantă compararea recoltelor medii ale perioadei anilor 1956—1960 cu cele ale perioadei anilor 1936-1940. Dacă agricultura Romîniei burghezo-moșierești era, în ceea ce privește producția de cereale, caracterizată prin faptul că reveneau, pe hectar, cele mai mici producții față de toți vecinii noștri, și că, în general, producțiile medii în epoca 1930-1940 au scăzut, în perioada anilor 1956-1960, producția, în medii ponderate, atît la grîu cît și la porumb, a crescut pentru toate regiunile țării, cu circa 20 la sută. Deosebit de semnificativ este faptul că, în regiunea Dobrogea, prima regiune complet colectivizată și una din cele mai înapoiate regiuni ale agriculturii orînduirii burghezo-moșierești, asigură astăzi una din cele mai ridicate producții medii pe hectarul cultivat cu grîu și porumb în ansamblul țării noastre.

Așa după cum au arătat Documentele Congresului al III-lea al P.M.R., sarcina asigurării creșterii continue a producției medii pe hectarul cultivat cu grîu și porumb, este una din sarcinile permanente, de căpetenie ale întreprinderilor agricole socialiste din țara noastră. Trebuie să ajungem la o producție medie de 1800 kg grîu la hectar pe întreaga agricultură și de circa 2.500 kg grîu la hectar în gospodăriile agricole de stat, respectiv 2.500—2.800 kg. porumb la hectar și 3.200—3.500 kg. în gospodăriile agricole de stat.

Toate aceste producții, în condițiile unui an climateric normal, sînt pe deplin realizabile, ținînd seama de continua dezvoltare a bazei tehnice-materiale de producție a unităților agricole socialiste și de posibilitatea aplicării pe scară largă a întregului complex de măsuri agrotehnice.

Sarcini deosebit de însemnate în vederea asigurării sporirii continue a producției de cereale revin gospodăriilor agricole de stat, care asigură circa 35 % din fondul central al statului la grîu. Drept urmare a măsurilor luate de partid și guvern, suprafețele cultivate cu grîu, ca și producția medie la hectar, au crescut în mod considerabil. Astfel, în perioada anilor 1956-1960, față de anii 1951-1955, suprafața cultivată cu grîu a fost cu 148 % mai mare, iar producția medie pe hectar cu 21 % mai mare, ceea ce a condus la realizarea unei producții totale cu 200 % mai mare de grîu boabe. În anul 1959, producția medie de grîu obținută la hectarul cultivat a fost cu 30 % mai mare față de cea obținută în anul 1958, iar în anul 1960 cu 37 % mai mare decît cea realizată în anul 1959. Dacă în anul 1959, numai 5 gospodării agricole de stat au reușit să realizeze o producție de grîu de peste 3.000 kg. la hectar, în anul 1960, numărul gospodăriilor care au obținut pe unele parcele producții de grîu de peste 3.000 kg. la hectar a crescut la 142, iar suprafața de pe care s-a obținut această producție a fost de 17.760 ha. — și trebuie spus că din acestea, 14 gospodării pe întreaga lor suprafață cultivată au obținut o producție medie de peste 3.000 kg. grîu la hectar. În anul 1961, după date preliminate, producția medie de grîu va fi bună, iar numărul gospodăriilor care au obținut producții mari va fi superior.

De asemenea, la porumb, în perioada anilor 1956-1960, față de cea a anilor 1951-1955, suprafața cultivată a crescut cu 294 %, iar producția medie la hectar cu 126 %, ceea ce a condus la obținerea unei producții totale cu 664 % mai mare. În anul 1960, un număr de 193 gospodării pe peste 104.000 ha. au obținut producții medii de 2.000—3.000 kg. porumb la hectar, 55 de gospodării pe aproape 34.000 ha. au realizat producții între 3.000—4.000 kg. porumb la hectar, 10 gospodării pe aproape 10.000 ha. au obținut între 4.000 — 5.000 kg. porumb la hectar, iar 2 gospodării, pe întreaga lor suprafață cultivată, producții de peste 5.000 kg. porumb la hectar.

Faptul că în fiecare regiune și zonă agrogeografică a țării noastre un număr tot mai mare de gospodării agricole de stat obțin producții superioare de grîu și porumb subliniază rezervele interne ale fiecărei gospodării pe linia sporirii producției medii la hectar.

În proiectul planului de stat pe anul 1962 se prevede pentru anul

(Continuare în pag. 4-a)

Pentru producții mari de semințe de porumb dublu hibrid

În Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 s-a vorbit pe larg și despre necesitatea creșterii suprafețelor însămînțate cu porumb dublu hibrid în scopul obținerii unei recolte cît mai sporite la hectar.

Partidul a acordat o atenție deosebită hibridizării porumbului. Pentru asigurarea seminței necesare, s-a trecut încă de acum cîțiva ani la organizarea loturilor de hibridare și la producerea de sămînță dublu hibridă în țara noastră. Organizate în 1957 în gospodăriile agricole de stat pe 800 ha, suprafața loturilor de hibridare a crescut într-un ritm rapid, ajungînd la 17.600 ha în anul acesta. În aceeași măsură a sporit și producția de semințe; în anul 1960 au fost produse, pe țară, circa 20.000 tone sămînță de porumb dublu hibrid.

An de an crește numărul gospodăriilor de stat care dobîndesc rezultate bune în producerea seminței de porumb dublu hibrid. Așa, de exemplu, gospodăria de stat Pietroiu, din regiunea București, executînd toate lucrările la timp și de bună calitate, a reușit anul trecut să obțină și să livreze de pe 200 ha, cîte 4.320 kg sămînță de porumb dublu hibrid la ha (adusă la condițiile prevăzute de stass), realizînd astfel cea mai mare producție medie la ha înregistrată pînă acum în țară. Rezultate bune au mai obținut și gospodăriile de stat Cerna Vodă (de pe 100 ha cîte 3.040 kg la ha) și Moșneni din regiunea Dobrogea, Șandra, regiunea Banat — 2.700 kg la ha de pe 150 ha și altele.

Au fost însă și gospodării — e drept, puține la număr — care au obținut producții mici de sămînță; în unele locuri, din cauza neglijenței de care au dat dovadă conducerile unităților respective lotul de hibridare a fost respins de la producerea de sămînță, datorită lipsei spațiului de izolare și castrării defectuoase efectuate.

Cauzele principale pentru care unele gospodării de stat au obținut rezultate slabe în producerea seminței de porumb dublu hibrid au fost amplasarea loturilor pe terenuri nefertilizate, lipsa de densitate și efectuarea lucrărilor de întreținere de slabă calitate și cu întîrziere.

Trăgînd învățăminte din greșelile făcute în anii precedenți, gospodăriile agricole de stat au izbutit să asigure în primăvara aceasta la însămînțarea tuturor celor 17.600 ha loturi de hibridare, spațiul de izolare cerut de tehnica producerii seminței dublu hibride. De asemenea, s-a reușit să se realizeze atît la răsărire cît și după efectuarea lucrărilor de întreținere o densitate mai bună a plantelor.

Așa cum se prezintă acum loturile de hibridare dublă a porumbului se întrevede o producție mare de sămînță cu condiția ca lucrările de castrare (ce trebuie efectuate în această perioadă) să fie făcute la timp și cu mare atenție.

Îndepărtarea totală și la vreme a panicolelor de pe rîndurile formelor mamă ale hibridului trebuie executată sub conducerea atentă a inginerului șef al gospodăriei, a inginerului sau tehnicianului care răspunde de lotul de hibridare. Smulgerea defectuoasă a panicolelor și lăsarea pe plantele formei materne a unor resturi de panicol, sau chiar a unor panicole întregi, favorizează polenizarea cu polen propriu și scade din vigoarea hibridă a seminței, depreciind-o calitativ.

Lucrarea de castrare trebuie începută atunci cînd panicolul apare din teaca ultimei frunze și cînd acesta poate fi apucat cu mîna în întregime — inclusiv ramificațiile. În acest stadiu de dezvoltare, panicolul poate fi smuls ușor împreună cu pedicolul printr-o mișcare bruscă în sus a mîinii.

În momentul de față trebuie luate toate măsurile pentru a se evita la castrare greșelile făcute în anii

(Continuare în pag. 4-a)

Pămîntul gospodăriei noastre poate asigura recolte sporite la ha

Ridicarea gradului de fertilizare a solului ne preocupă și pe noi, muncitorii, tehnicienii și inginerii G.A.S. Corabia în mod deosebit.

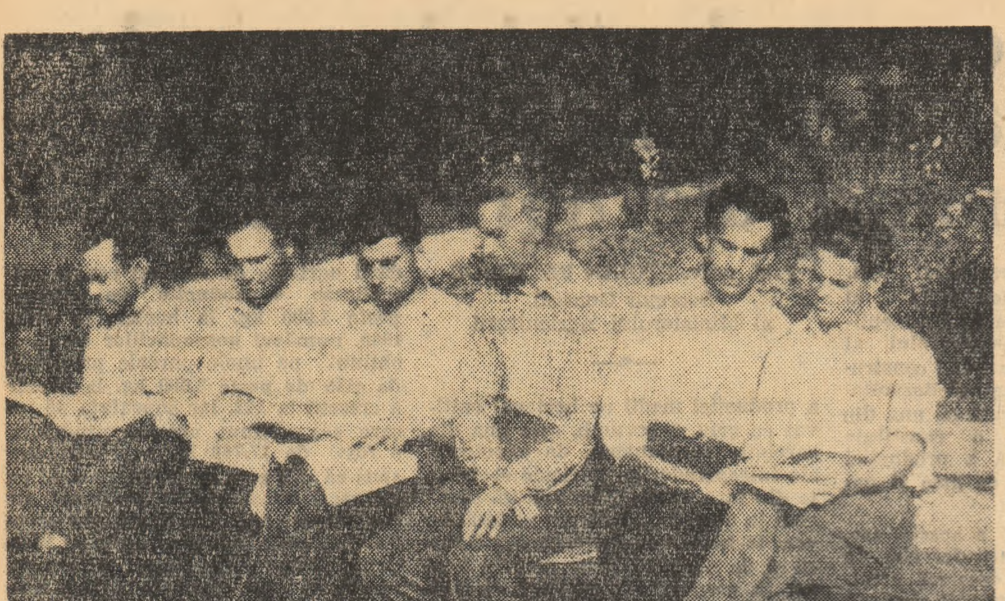
Terenul gospodăriei noastre este diferit. O parte se află în cîmp deschis, alta pe lunca Dunării, iar unele parcele în locuri foarte nisipoase, din care cauză și recoltele obținute sînt diferite. Muncind cu migală și atenție nouă ne revine sarcina de a afla care sînt soiurile cele mai potrivite și pe care terenuri rodesc mai bine. Și aici își spun cuvîntul în primul rînd cîmpurile experimentate. Pe un asemenea cîmp experimental am cultivat anul trecut 19 hibrizi de porumb. Fiind mai rezistent la șiștăvire, precoce și eliberînd din timp terenul, hibridul dublu 306 s-a dovedit a fi cel mai indicat terenului gospodăriei noastre. În acest an noi am însămînțat peste 1.600 de ha. numai cu porumb dublu hibrid 306.

O grijă deosebită avem pentru fertilizarea solului. Imediat după recoltare, o dată cu arăturile de vară noi am început să încorporăm în sol zeci de tone de gunoi de grajd, urmărind prin aceasta să îmbunătățim necontenit fertilitatea ogoarelor, să creăm condiții cît mai bune pentru creșterea producției la ha în anul următor la toate culturile însămînțate.

Din acest an am trecut la irigarea culturilor de grîu și porumb. Celor 115 ha. irigate ca un prim început li se vor adăuga la anul alte 65. Și treptat vom trece la sistemul de irigație pentru toată suprafața din lunca Dunării.

Sîntem hotărîți ca prin muncă perseverentă, dusă zi de zi, sub îndrumarea organizației de partid, să aplicăm întocmai indicațiile date de Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, să facem din gospodăria noastră o unitate puternică care să dea statului cereale mai multe și de calitate superioară.

TIBERIU CIRTOC
inginer șef la G.A.S. Corabia,
regiunea Oltenia

La Centrul școlar agricol Dragomirești-Vale, regiunea București, se află la cursuri de pregătire 38 de președinți și brigadieri din gospodăriile agricole colective. În parcul școlii, frumos amenajat, ei învață adeseori în grup, așa cum îi vedeți și în fotografie.

Foto: LUCIAN CURSARU

Printre îngrijitorii de vaci de la gospodăria colectivă din Vînători

Orașul Galați e un mare centru muncitoresc. La buna lui aprovizionare cu produse agro-alimentare, o contribuție de seamă o aduc și gospodăriile colective din preajma orașului. Printre acestea se numără și gospodăria colectivă „2 Octombrie" din comuna Vînători, care se află la numai cîțiva kilometri de oraș și este așezată nu departe la lacul Brateș. Gospodăria are o suprafață mare de teren agricol, precum și un sector zootehnic dezvoltat. Numai sectorul bovin numără peste 350 de capete, din care vaci cu lapte 120. De asemenea, gospodăria mai are aproape 200 de porci, mii de păsări etc. Contribuția acestei gospodării la aprovizionarea oamenilor muncii din orașul Galați constă în aceea că anual sînt desfăcute pe piața orașului zeci de mii de litri de lapte, mii de kilograme de carne de porc, de pasăre, ouă etc. Numai în acest an, pînă zilele trecute, de pildă, colectiva a trimis pe piața orașului aproape 10 vagoane de lapte.

— În planul de perspectivă, mi-a spus tov. Teodor Meraru, președintele gospodăriei, pentru următorii ani se prevede ca sectorul zootehnic să se dezvolte mult. Astfel, în 1965 vom avea 600 de vaci cu lapte, peste 16.000 de păsări, în special rațe și gîște, precum și sute de porci. Atunci contribuția noastră la o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii din orașul Galați va fi și mai mare. Totodată, a mai adăugat președintele, va fi mai mare și cîștigul colectiviștilor.

— Ați putea tov. președinte să-mi dați cîteva exemple de colectiviști harnici care lucrează în sectorul zootehnic? îl întreb eu.

— Toți colectiviștii noștri care lucrează în sectorul zootehnic sînt harnici. Cu toții își îngrijesc bine animalele pe care le au în primire. Dacă vreți totuși să scrieți despre cei mai buni, puteți să pomeniți de Cazacu, Oprea, Dobre... Acum ei sînt cu vacile la păscut pe pășunea de deasupra Brateșului, mai spune președintele.

...Împreună cu președintele am plecat înspre locul de pășunat al vacilor dinspre lacul Brateș. Era tocmai ora prînzului.

— Sigur au coborît jos, la bătătura de la Brateș, ca să adape animalele. Să mergem într-acolo, mă invită președintele.

Într-adevăr, întreaga cireadă de 120 de vaci se odihnea pe malul Brateșului. În jurul lor, stînd la umbră, erau și îngrijitorii. Iată-i pe Ștefan Cazacu, Nicolae Dobre, Nicolae Oprea, Nicolae Micu și pe toți ceilalți. Oamenii prînzeau și în același timp stau de vorbă.

— Cît ziceai măi Cazacule că a dat „tărcata" ta pe luna iunie? îl întrebă unul dintre îngrijitori.

— Faceți și voi socoteala. Cît face înmulțind 30 de zile cît a avut luna iunie cu 15 litri de lapte, cît am muls zilnic de la „tărcată", și atunci o să aflați.

— Asta înseamnă vreo 450 de litri. Frumos, nimic de zis, și apoi mai înseamnă că dacă tot așa o da pînă la sfîrșitul anului, trece de o jumătate de vagon de lapte, zise altul.

— Dar cum se face că vacile pe care le ai tu în seamă dau atît de mult lapte? îl mai întrebă unul dintre îngrijitori.

— Parcă voi nu știți. Le îngrijesc așa după cum scrie la carte, veni răspunsul lui Cazacu.

Ne-am tras și noi mai aproape de Cazacu și l-am ascultat povestind pentru a nu știu cîta oară — cum zice el — cum își îngrijește și își „dăscălește" vacile pe care le are în primire.

— Știți cu toții, începu el, că am în grijă un lot de 17 vaci. La grajd am trecut în primăvara lui 1959. La început m-am descurcat mai greu, nu prea mă împăcam cu programul de muncă din grajduri, cu rațiile pe care trebuia să le administrez zilnic vacilor. Ba într-o vreme vroiam chiar să cer conducerii gospodăriei să mă treacă la o brigadă de cîmp. Atunci în ajutor mi-a venit nea Tudor Crețu, care-mi spuse: „Măi Fănică, tu ești tînăr, cu multă putere de muncă. Gospodăria are nevoie de asemenea oameni care să muncească cu tragere de inimă pentru dezvoltarea sectorului zootehnic. Stai mă aici și lucrează, iar din cînd în cînd vino și mă mai întreabă și pe mine cum trebuie făcut cutare sau cutare lucru, că te-oi ajuta cu dragă inimă". Și nea Crețu m-a ajutat. Sfaturile lui mi-au prins bine. Acum și eu, în fiecare zi, vin de dimineață în grajd. Îngrijesc vacile după sfaturile date de nea Crețu. Dimineața prima grijă e să curăț grajdul și vacile. Le dau apoi rația de dimineață. În vreme ce vacile mănîncă trec la muls. Mai întîi însă le spăl ugerele cu apă călduță, le șterg cu un prosop curat, le fac masajul și trec la muls. Cînd termin și cu această treabă le adăp și de aici direcția la pășune. Ce urmează apoi știți și voi: pășunatul la iarbă verde. Seara cînd ne tragem către sat, la grajduri, încep partea a treia a orarului: mulsul și rația de seară își încheie Ștefan Cazacu povestirea despre metodele lui de muncă la îngrijirea vacilor.

Toți ceilalți mulgători l-au ascultat cu interes și de astă dată. L-au aprobat și acolo în mica consfătuire de la ora prînzului ținută pe malul Brateșului și și-au spus: „Va trebui cu toții să luăm pildă de la Cazacu. Muncind ca el vom reuși ca în acest an nu numai să realizăm, ci și să depășim cei 1.800 litri de lapte pe cap de vacă furajată cît s-a angajat să obțină colectiva noastră în cadrul întrecerii socialiste pornită cu colectiva din Odaia Manolache.

Gînduri de oameni harnici care toți sînt însuflețiți de dorința de a munci bine și cu tragere de inimă în vederea obținerii unor producții cît mai mari de lapte de la vacile pe care le au în primire. Ei sînt dornici ca prin munca lor entuziastă să răspundă cu cinste sarcinilor izvorîte din Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a. c. asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii.

GH. BACIU

Copiii colectiviștilor din comuna Izvoarele, regiunea Oltenia. În fotografie: la grădiniță, în timpul jocului, sub supravegherea educatoarei.

Activitatea culturală poate fi îmbunătățită

Activitatea culturală în comuna Lătunaș, raionul Oravița, regiunea Banat, se desfășoară foarte slab. Aceasta ca urmare a pasivității directorului căminului cultural, tov. Gheorghe Cata, care, deși are o pregătire corespunzătoare, nu face mai nimic spre a-și îndeplini sarcinile ce-i revin.

În ultimul timp, deși în comună sînt numeroși tineri talentați și dornici să activeze în formații de teatru, dansuri naționale etc. programele artistice au fost prezentate la căminul cultural numai de către... pionieri.

Comitetul executiv al sfatului popular comunal din Lătunaș a atras atenția de nenumărate ori tov. Gheorghe Cata să iasă din inerția în care se complace, dar pînă acum nu s-a produs nici o schimbare. Ar fi necesar ca tovarășul Gheorghe Cata să analizeze temeinic importanța muncii culturale de care răspunde și să ia măsuri pentru o cît mai rodnică muncă culturală.

ȘTEFAN GÎDEA
corespondent

Rînduri pentru Porumbița

(Se referă la Apostol Tudor și Pavel Radu, mulgători la gospodăria colectivă „6 Martie" din Gîștești, raionul Videle).

Draga noastră Porumbiță,
Îți scrim astăzi din Gîștești,
Începînd cu-aprecierea:
Fericită vacă ești!
Și ne tremură copita
Cînd te întrebăm: ce faci,
Cum te simți de cînd ajuns-ai
Renumită între vaci?
Dintr-o vacă oarecare
Cu producție infimă,
Ai ajuns producătoare
De categorie primă —
Dintr-o vacă anonimă
Ce puțin lapte dădea,
În sectorul zootehnic
Devenit-ai „cineva"!
O, iubită Porumbiță,
Noi, ca vaci, simțim mai bine
Ce înseamnă furajarea,
Cînd ai ugerele pline —
Și ce mare lucru este
Cînd un bun îngrijitor
Știe cum să te-ngrijească
Să dai laptele cu spor!
Da, și tu, la Slobozia
Duceai viață resemnată,
Fără nici o perspectivă
De mai bine — și, deodată
Ca un Făt-Frumos din basme
Te-a luat alt îngrijitor
Și de-atunci ai, Porumbițo,
Un succes răsunător!
Cu ocazia aceasta
S-a mai dovedit, în fine,
Că metodele de muncă
Dacă-s aplicate bine,
Se dublează randamentul,
Și scade prețul de cost —
Fapt ce te-a făcut să cugeți:
„Aoleu, da' vacă-am fost!"
Da'... de ce să ne mai pierdem
În atîtea amănunte?
Vezi, tu ai avut norocul
De un mulgător de frunte —
Pe cînd noi, sîntem privite
Cu totală nepăsare
Și, cînd dăm cinci litri zilnic,
Zicem că e lucru mare!
De ne-ar aplica și nouă
Metode înaintate
Și de-am fi la timp hrănite,
Țesălate și-adăpate —
Nu crezi oare, Porumbițo,
Nu crezi tu, dragă surată,
Că și noi am face saltul
La producția... triplată?
Ne-am topi de bucurie
Cînd am fi și noi ca tine
Și hrănite
Și-odihnite
Și cu ugerele pline.
Iar cînd laptele-n șiștare
Va țîșni ca un șuvoi,
Să ne spunem fericite:
„Așa vaci zicem și noi!"...

Te îmbrățișăm cu drag,
Că azi... nu ne-a dat borceag
Aurica, Stela, Nuța,
Lica, Fifi și Petruța

p. conf.
VALERIU FILIMON

Pe urmele materialelor publicate

„Sînge rău de ce mi-aș face?" se intitula un foileton satiric publicat în nr. 741 al ziarului nostru, în care se sublinia între altele, că tehnicianul agronom Teodor Georgescu, din comuna Pogoanele, raionul Buzău, nu ține o evidență clară a lucrărilor executate, uneori își pierde vremea pe la crame și nu dă îndrumările necesare țăranilor muncitori în întreținerea culturilor.

Comitetul executiv al sfatului popular al comunei Pogoanele ne-a răspuns că foiletonul satiric publicat în ziarul nostru a fost prelucrat cu toți salariații sfatului popular al comunei într-o ședință ce a avut loc de curînd. Totodată, pentru deficiențele repetate de care a dat dovadă în muncă, tehnicianul agronom Teodor Georgescu a fost sancționat cu mustrare.

★

„Un ritm mai intens" a fost intitulat un articol publicat în nr. 740 al ziarului nostru, în care se arăta că în unele comune ale raionului Buzău, ca de pildă, Padina, Gălbinași, Sudiți, Gherăseni sau Săgeata, prășitul culturilor este mult rămas în urmă.

Răspunzînd sesizărilor cuprinse în articol, secția agricolă a sfatului popular al raionului ne-a arătat recent, că din cercetările făcute, s-a constatat că cele semnalate sînt pe deplin întemeiate. Ca urmare, organele agricole de la raion au luat măsuri în vederea impulsionării lucrărilor de întreținere a culturilor, mobilizînd în acest scop întreaga masă a colectiviștilor și întovărășiților din raion.

Pînă de curînd s-a reușit să se termine prașila I pe întreaga suprafață cultivată cu porumb și alte plante prășitoare, — prașila a doua fiind executată în procent de peste 40 la sută și începîndu-se și cea de a 3-a prașilă.

Propunerile sînt traduse în viață

Pe la începutul acestui an, treburile nu mergeau prea bine în sectorul zootehnic al gospodăriei noastre și îndeosebi la ferma de vaci. Această problemă a fost serios analizată și în cadrul unei consfătuiri de producție. Cu acest prilej, comunistul Berbecaru Ion a arătat că pentru înlăturarea lipsurilor existente la grajdurile de vaci, trebuie în primul rînd, să se asigure cantitatea de apă necesară adăpării vacilor.

Cele semnalate de mulgătorul Berbecaru au fost analizate cu atenție de către conducerea și comitetul sindicatului gospodăriei. Fonduri nu aveam momentan pentru executarea instalației necesare de apă. Trebuia să folosim neapărat rezerve locale. S-a propus executarea unui nou puț adînc de 20 m și situat în imediata apropiere a grajdului vacilor. Comitetul sindicatului a mobilizat numeroși muncitori spre a lucra voluntar la săparea lui. La sfîrșitul lunii februarie, puțul era terminat, asigurîndu-se astfel debitul de apă necesar animalelor.

La o nouă consfătuire de producție, au fost luate în discuție unele lipsuri care existau în organizarea muncii la grajduri. Brigadierul respectiv venea la program tîrziu, nu dădea îndrumările necesare mulgătorilor, cu toate că în repetate rînduri i se atrăsese atenția asupra acestor lipsuri. Luîndu-se în discuție această situație, muncitorii fruntași au propus ca brigadierul să fie mutat în altă muncă. Totodată, ei au cerut ca să se asigure și îngrijitori care să muncească la ferma de vaci permanent și cu tragere de inimă.

Propunerile au fost traduse în viață. La consfătuirea de producție ce a urmat s-a și anunțat că a fost numit brigadier tehnicianul zootehnist Stănilă Florea, care a trecut la organizarea temeinică a muncii.

Comitetul sindicatului a sprijinit zi de zi munca pentru obținerea unor rezultate cît mai bune. Au fost luate măsuri pentru ca întrecerea socialistă să se desfășoare în mod organizat; s-au confecționat grafice de producție la grajduri, s-a ținut o evidență strictă a realizărilor etc.

Rezultatele bune n-au întîrziat să se arate. În luna aprilie, rămînerea în urmă în ce privește îndeplinirea planului de producție a fost lichidată, obținîndu-se o depășire de 37 hl față de planul la zi, iar prețul de cost fiind redus sub cel planificat. La sfîrșitul lunii mai, gospodăria livra lapte în contul celei de a 2-a decade a lunii iunie.

Aproape în fiecare zi, tov. Burcea C-tin, repartizat de către comitetul sindicatului să sprijine buna desfășurare a întrecerii socialiste la ferma de vaci se află acum printre mulgători. Organizatorul grupei sindicale de aici, tov. Berbecaru, a înțeles să fie el însuși exemplu în muncă pentru tovarășii săi. Față de planul anual de 32.100 litri, el s-a angajat să realizeze de la cele 13 vaci, 39.000 litri și a obținut pînă la 1 iulie, peste 21.201 litri lapte, (cu 5.000 litri mai mult decît e planificat). Rezultate la fel de bune au obținut și mulgătorii Geanoliu Marin și Dinu Niculae. Acești trei mulgători și-au luat angajamentul să obțină anul acesta cel puțin cîte 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată, cu un preț de cost sub cel planificat. Străduindu-se să aplice în muncă metodele cele mai bune de îngrijire, furajare și mulgere (furajarea se face diferențiat, potrivit producției date, vacilor li se asigură în tabăra de vară masă verde la iesle, mulsul se execută la ore precise și într-un timp cît mai scurt) mulgătorii și îngrijitorii de la ferma de vaci luptă spre a îndeplini cu cinste sarcinile trasate în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961:

„Trebuie desfășurată o muncă sistematică pentru ca în fiecare gospodărie de stat și colectivă, producțiile medii pe animal să ajungă printr-o mai bună furajare, la nivelul producțiilor obținute de unitățile agricole fruntașe".

La rîndul lor, comitetul sindicatului și conducerea gospodăriei se străduiesc să creeze muncitorilor din sectorul zootehnic condiții cît mai bune de muncă și de trai, astfel încît bilanțul de la sfîrșitul anului să oglindească pe deplin însuflețirea cu care aceștia muncesc în prezent.

POPA CORNEL
președintele comitetului sindicatului
și
RADU C-TIN
directorul gospodăriei de stat Deparați, regiunea București

Popularizarea fruntașilor — preocupare de seamă

Mi-a atras atenția, între altele, poposind de curînd la S.M.T. Bărcănești, regiunea Ploiești, un frumos panou de onoare instalat pe o alee a parcului amenajat aci. Pe panou erau expuse fotografiile fruntașilor stațiunii, cu specificarea meritelor lor. Într-o altă vitrină erau prezentate diferite fotografii reprezentîndu-i pe fruntași în timpul lucrului, atît la atelierul mecanic cît și pe teren, la brigăzi.

— În stațiunea noastră, îmi spune tov. Cătuneanu Gheorghe, președintele comitetului sindicatului, se acordă o atenție deosebită evidențierii celor mai vrednici mecanizatori și popularizării metodelor lor de muncă, astfel încît tot mai mulți șefi de brigadă, tractoriști, pontatori-alimentatori și mecanici să urmeze pilda celor mai buni tovarăși ai lor. În acest scop, folosim nu numai panourile de onoare, ci multe alte mijloace.

Dintre acestea trebuie amintită în primul rînd „foaia volantă" care, prin grija comitetului sindicatului și cu ajutorul dispecerului stațiunii se editează cu regularitate, decadal.

Am cercetat cu atenție mai multe foi volante din cursul lunilor mai și iunie. În fiecare număr se indică nu numai rezultatele obținute pe brigăzi și de fiecare mecanizator în parte în decada ce s-a scurs, ci se fac și aprecieri amănunțite asupra muncii mecanizatorilor. Despre brigada a V-a de pildă, condusă de tov. Păun Dumitru (care a realizat planul de producție din campania de primăvară în procent de 130 la sută) în cîteva foi volante s-a arătat cum și-a organizat munca, cum se face aci controlul întreținerii utilajului, cum se ține legătura cu unitățile deservite, grija ce se acordă calității lucrărilor. Analize asemănătoare s-au făcut, tot în scopul popularizării experienței bune și la celelalte brigăzi fruntașe (a III-a care lucrează la gospodăriile colective Bărcănești și Rîfov sau a VI-a, care deservește gospodăriile colective Brazi și Apostoli).

Despre utemistul Matei Constantin, fruntaș pe stațiune (din brigada a III-a) care a îndeplinit planul de producție în campania agricolă de primăvară în procent de 214 la sută sau despre tov. Lazăr Ion din brigada a V-a, foaia volantă s-a ocupat în mai multe rînduri, subliniind meticulozitatea cu care aceștia fac întreținerile zilnice și periodice la tractor și grija lor pentru folosirea întregii capacități de lucru a agregatelor.

Dar foaia volantă nu se ocupă aci numai de munca mecanizatorilor care lucrează efectiv pe tractoare, ci și de activitatea celor mai sîrguincioși tovarăși din cadrul atelierului mecanic.

— Noi, îmi spune tov. Cătuneanu, edităm foaia volantă și în perioadele cînd la atelierul mecanic există un volum mai mare de lucrări de reparații, cum a fost cazul cu pregătirea mașinilor de recoltat. În aceste numere ne ocupăm atît de contribuția mecanizatorilor la reparații, cît și a celor mai buni tîmplari, strungari etc. Astfel, în cîteva numere ale foii volante au fost evidențiate rezultatele obținute de către comuniștii Pîrvu Nicolae, tîmplar, și Cioropină Alex. sudor, de strungarul Chirilă Nicolae candidat de partid și de alții care și în prezent lucrează cu sîrguință, sprijinind buna funcționare pe teren a mașinilor de recoltare.

Popularizarea fruntașilor se face în mod obișnuit și la gazeta de perete a stațiunii, ca și la gazetele de perete existente la brigăzi. Un articol documentat în care au fost evidențiați fruntașii a fost scris la gazeta de perete de către tov. Toma Gheorghe, dispecerul stațiunii, în perioada reparării utilajului; într-alt articol, apărut foarte operativ după primele zeci de hectare recoltate au fost popularizați combineri ca Badea Constantin, (care a lucrat la gospodăria colectivă Valea Călugărească) sau alți mecanizatori care au obținut randamente mari zilnice la efectuarea arăturilor adînci de vară.

— În campania de primăvară mi-a spus tov. Cătuneanu Gh. stațiunea noastră a îndeplinit planul de producție în proporție de 117,5 la sută. Acum, au fost luate măsuri tehnico-organizatorice în vederea îndeplinirii cu cinste a uneia dintre principalele sarcini ce ne revin — așa cum se arată în Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 — și anume **„folosirea cu maximum de randament a mașinilor, îngrijirea și exploatarea lor rațională"**. În ultimele săptămîni, a fost intensificată întrecerea socialistă între mecanizatori astfel încît să îndeplinim cu cinste contractele încheiate cu unitățile deservite, iar acestea să obțină producțiile planificate.

O contribuție de preț la obținerea succeselor pe care le scontăm o aduc fruntașii stațiunii, ale căror metode de lucru popularizate pe larg, sînt urmate de tot mai numeroși mecanizatori.

ION DRINCU

● SATIRĂ ȘI UMOR ● SATIRĂ ȘI UMOR ● SATIRĂ ȘI UMOR ●

La seceriș în... baltă

Nu știu cum vă petreceți dumneavoastră concediul de odihnă dar eu aproape în fiecare an mă duc la țară, la Jirlău, în raionul Făurei. E adevărat că nu se compară Jirlăul cu Eforie sau Sovata, dar mie îmi place, căci e comuna mea natală, locul unde am deschis ochii prima dată, bucurîndu-mă de copilărie de parcă toată lumea era a mea. Că pe atunci eram, cum zicea cu atîta frumusețe hîtrul din Humulești, „vesel ca vremea cea bună, și sturlubatic și copilăros ca vîntul în tulburarea sa". Și dacă lui Nică a lui Ștefan al Petrei îi era drag satul său „cu Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul... dumbrăvile și luncile umbroase, prundul cu știoalnele, țarinile cu holdele, cîmpul cu florile și mîndrele dealuri..." de ce nu mi-ar fi drag mie Jirlăul cu ogoarele lui bogate, cu lanuri de grîu auriu cît vezi cu ochii, mîndria colectiviștilor, cu toate cîte s-au înfăptuit în anii aceștia prin munca unită și rodnică a oamenilor.

Așadar, cum vă spuneam, nu e de disprețuit un concediu petrecut la țară. Aer curat la discreție, somn pe săturate, pui la frigare cîți vrei că doar fiecare ogradă e plină de orătănii, și mai ales, cînd îți vine cheful să iei undițele și să pleci la pescuit. Că e o baltă la Jirlău, de ți-i mai mare dragul. Dacă nu credeți, uitați-vă și pe hartă. Deci să tot dai la pește, iar dacă ai pricepere, noroc și rîme, poți să scoți un castron de bibani.

Și uite așa, lunea trecută, adică pe 3 iulie, mi-am pregătit calabalîcul, că am un adevărat arsenal de scule: vargă scoțiană de oțel, sfoară de mătase naturală cauciucată, strune și cîrlige de tot felul, „muște" de toate neamurile, și m-am așezat pe malul bălții lîngă niște plute. Abia scosesem vreo doi baboiași, de saftea, cînd iată că apare pe potecă colectivistul Stîngă C. Ion. Ne îmbrățișăm noi, că nu ne văzuserăm cam de mult, apoi îl întreb ce-i cu el la baltă, că doar gospodăria colectivă are de recoltat 1.000 de hectare cu grîu, iar munca aceasta nu suferă întîrziere.

— Ia te uită, ce zăpăcit sînt, zice el. Mă duceam la seceră și cînd colo am ajuns la baltă. Ce zici de asta? mă întreabă el.

I-am răspuns că eu nu zic nimic dar ce-or să zică colectiviștii, nu e greu de închipuit.

— Acum dacă s-a întîmplat, s-a întîmplat, exclamă împăcat Stîngă C. Ion. Măcar să-mi încerc norocul la pește, să nu pierd ziua de pomană.

Și-a potrivit o undiță și apoi ne-am văzut fiecare de treabă în liniște. Dar liniște tot n-am avut că pe potecă apare și Ciobotă Cr. Ghiță. Cînd ne-a recunoscut s-a luminat la față de bucurie.

— Așa da, zise el. Asta pescuit. Mai ai cu cine să schimbi o vorbă, să te ajuți. Niciodată nu-mi place să vin singur la baltă. Phii, dacă știam că vă găsesc aici nu-l mai chemam pe alde Guzu. Îl lăsam pe bietul om să se ducă la cosit.

— Lasă bre, intră în vorbă Guzu, că tot n-aveam eu azi chef de coasă. Poate prind cîțiva baboi că-mi arde buza după o saramură.

— Ce ne făceam noi dacă n-aveam balta asta? meditează filozofic Ciobotă prinzînd în cîrlig niște mămăligă.

— Mai bine v-ați gîndi ce o să faceți cu zilele-muncă, că deocamdată văd că vă plac mai mult... zilele-pește, i-am răspuns eu înciudat.

Un timp vecinii mei au tăcut ca... peștii, apoi Guzu a mormăit fără convingere:

— Ce să ne facem dacă nu putem trăi fără pescuit sportiv?

În tăcerea și liniștea bălții se aude adeseori cîntecul cosașilor, păcănitul tractoarelor care poartă combinele. Mă gîndesc ce-or fi simțit în sinea lor cei trei colectiviști care stau acum pe marginea bălții, în timp ce pe cîmp se desfășoară aprig bătălia recoltării. Au ei vreo remușcare oare?

Spre după amiază am pornit spre sat mulțumit de săculețul plin cu pește. Tocmai cînd să ies la drum văd însă doi cai pascînd liniștiți.

— Aștia-s ai lui nea Gheorghe Bulancea, conductor din brigada întîia, îi recunoaște imediat unul din „colegii" mei de pescuit. Uite-l și pe el, doarme la umbra căruței. L-a pălit căldura.

Pe mine, drept să vă spun m-au pus pe gînduri aceste întîmplări pe care le-am văzut într-o singură zi. Și acuma, vă spun drept, o fi Jirlăul comuna mea natală, o fi avînd el o baltă de toată frumusețea, dar nu pot să mă împac cu felul cum se comportă unii colectiviști ca cei despre care am vorbit.

Și fiindcă n-am vrut să las lucrurile... baltă, am scris toate astea ca să le afle și consiliul de conducere al gospodăriei colective „Al II-lea Congres P.M.R.".

C. LUCIAN
după o corespondență a tov. ION BELCIUGAN

Elevi la practică

În aceste zile, zeci și sute de elevi veniți la practică pot fi întîlniți și în diverse unități agricole socialiste din cuprinsul raionului Lehliu. La baza experimentală de la Fundulea, de pildă, își fac practica mulți elevi de la Centrul școlar agricol din Turda, iar la S.M.T.-urile Sărulești, Frăsinet, Horia, Lehliu și altele, elevi de la Școala profesională de mecanici agricoli de la Ciulnița.

Dornic să aflu cîte ceva despre felul în care acești viitori mecanizatori și agricultori își desfășoară practica în producție, am vizitat cîteva din aceste unități. La baza experimentală Fundulea, am aflat printre altele, de la tov. ing. Ioan Luca Olimpiu, profesorul îndrumător al unei grupe de elevi de la Centrul școlar agricol Turda, că în această vară aici au venit la practică mai bine de 60 de elevi. Pînă zilele acestea, elevii au participat la diverse lucrări practice în cîmp, cum sînt: hibridarea și castrarea grîului în vederea lucrărilor de creare de noi soiuri, precum și la lucrări la laboratorul de ameliorare a grîului și porumbului etc. De asemenea, ei participă la recoltarea grîului din culturile experimentale și din cultura mare, la recoltarea orzoaicei etc.

De la baza Fundulea am plecat și în alte unități. La S.M.T. Frăsinet, bunăoară, am aflat că cei 15 elevi de la Școala profesională de ucenici agricoli de la Ciulnița au participat cu interes la diverse munci de atelier cum ar fi repararea utilajului agricol necesar campaniei de vară.

— Diversitatea muncilor executate în stațiunea noastră, mi-a spus ing. mecanic șef de aci, a dat posibilitatea elevilor veniți la practică, să aibă un cîmp larg de activitate. Ei au lucrat astfel tot timpul alături de mecanizatori bine calificați, de la care au avut multe de învățat, ajutîndu-i astfel să-și îmbogățească și mai mult cunoștințele căpătate la cursuri.

La asemenea lucrări de atelier au participat și elevii veniți la practică la S.M.T.-urile Horia, Lehliu Sărulești etc., iar cei care își fac practica la gospodăria de stat „I. L. Caragiale" participă efectiv și la muncile din cîmp: întreținerea culturilor, recoltări etc.

Dar, grija și atenția conducerilor acestor unități față de elevii veniți la practică nu se manifestă numai în direcția lucrărilor practice în cîmp sau în ateliere, ci și asupra felului în care aceștia își petrec timpul liber, cum sînt cazați și hrana care li se servește în fiecare zi. Astfel, la baza Fundulea, elevii primesc o hrană consistentă, sînt bine cazați și au la dispoziție biblioteca și clubul unde în orele libere elevii citesc cărți, reviste și ziare, joacă șah sau vizionează programe la televizor. Asemenea condiții au elevii și în majoritatea celorlalte unități agricole socialiste unde-și desfășoară practica în producție.

N. SAVIN
corespondent

La căminul cultural din Ilimbav

Căminul cultural din comuna Ilimbav, regiunea Brașov, are și o frumoasă formație de dansuri naționale

Zootehnia - ramură aducătoare de mari venituri

— Din experiența gospodăriei colective „23 August" — Băilești, regiunea Oltenia

O sarcină dintre cele mai importante pusă în fața oamenilor muncii de la sate de Congresul al III-lea al partidului și de recenta Plenară a C.C. al P.M.R. este dezvoltarea rapidă a efectivelor de animale și creșterea continuă a productivității lor. În această privință gospodăria colectivă „23 August" din Băilești, regiunea Oltenia, a obținut în ultimul timp rezultate bune. În prezent gospodăria are în proprietate obștească un însemnat număr de animale, iar producțiile în acest sector sînt în continuă creștere. Ca urmare veniturile bănești aduse de creșterea animalelor au sporit simțitor de la un an la altul, gospodăria avînd posibilitatea să împartă membrilor regulat avansuri bănești mari. În anul trecut, de exemplu, din cei 41 lei cît a fost valoarea unei zile-muncă, 20 de lei s-au dat în numerar, bani proveniți în bună măsură din valorificarea produselor animaliere.

În pagina de față vom prezenta cîteva aspecte din activitatea gospodăriei în domeniul creșterii animalelor.

Vom asigura sectorului zootehnic construcțiile necesare

Sectorul zootehnic capătă în ansamblul activității de producție a gospodăriei noastre o importanță de la an la an tot mai mare. Așa cum prevede planul de producție, la sfîrșitul acestui an vom avea la fiecare 100 hectare de teren 27,2 taurine, din care 17,7 vaci, 25,7 porcine, aproape 400 de păsări matcă, peste 61 de oi etc. Aceste cifre reprezintă aproape dublul realizărilor de anul trecut și ele marchează doar o etapă pe drumul dezvoltării, în perspectivă și mai puternice a gospodăriei noastre colective.

O problemă extrem de importantă de care depinde nemijlocit rezolvarea, așa cum ne-am propus, a acestor sarcini este problema construcțiilor. Corespunzător, bineînțeles, cu sarcinile de sporire a efectivelor, am prevăzut în planul de producție și ridicarea a noi construcții. Astfel, pînă la sfîrșitul anului trebuie să ridicăm 2 grajduri pentru 200 de vaci, 1 maternitate pentru 50 de scroafe, 1 îngrășătorie de porci pentru 500 de capete, 1 pătul etc. Nu întîmplător amintesc aici despre pătul, căruia i-am zice mai bine complex de furaje. Această construcție pe care acum o acoperim, am executat-o special pentru aprovizionarea cu concentrate a sectorului zootehnic. Pe două rînduri, în încăperi late de 2 m și lungi de 60 de m, vom pune porumb știuleți, cam 30 de vagoane, iar în spațiul din mijloc, pe o lățime de 6 m, suprafață podită, depozităm alte furaje: orz, tărîțe, șroturi etc.

Pentru ridicarea acestor construcții statul ne-a acordat credite în valoare de 45.000 de lei. Restul ne-am angajat să completăm noi. Cum spuneam, pătulul e la acoperiș, lucrările unuia din grajduri se apropie și ele de sfîrșit. Am procurat deja o parte din materiale și pentru restul construcțiilor. Prin forțe proprii am confecționat 400.000 de bucăți de cărămidă, ceea ce ne e de-ajuns pentru toate obiectivele. Ne asigurăm singuri pietrișul și nisipul.

Dar în legătură cu posibilitatea executării la timp a tuturor construcțiilor planificate întîmpinăm unele greutăți care ne îngrijorează. Așa, bunăoară, deși ni s-au repartizat credite în valoare de 45.000 de lei, Banca de Stat nu ne-a dat pînă acum decît 12.000 de lei. Ne-am interesat și pe la alte unități și cred că este vorba aici de o proastă eșalonare a sumelor de către sfatul popular raional. Unele gospodării au primit toți banii o dată, deși n-au avut nevoie de ei decît în parte, în funcție de repartiția de materiale ce li s-a dat, iar noi am fost nevoiți să întrerupem lucrul la unele construcții neputînd cumpăra materialele repartizate. Ni s-a promis deseori rezolvarea grabnică a acestei stări de lucruri dar situația nu s-a îmbunătățit. Unele greutăți ne face și O.R.A.D.-ul. Conform repartiției am solicitat cele 2 vagoane de ciment, lemn C.R. și bile manele, dar încă nu le-am primit. Și aici cred că e vorba de o proastă repartizare. În alte locuri, de exemplu în unele gospodării din raionul Calafat, vecine nouă, asemenea materiale prisosesc.

Sîntem hotărîți să depunem eforturi sporite pentru executarea tuturor construcțiilor de care avem nevoie. Altminteri nu am putea dezvolta sectorul creșterii animalelor așa cum ne-am propus, ceea ce, bineînțeles, ar dăuna în primul rînd intereselor gospodăriei și colectiviștilor.

Este nevoie însă ca și sfatul popular raional să ne ajute mai îndeaproape în rezolvarea greutăților despre care am amintit.

CONSTANTIN JIANU
președintele gospodăriei colective

Mai mult decît dublu

Anul trecut, creșterea porcilor a adus gospodăriei un venit bănesc de 142.420 de lei. Anul acesta, același sector, cu un efectiv asemănător de scroafe fătătoare va aduce 286.000 lei. Cum se explică dublarea veniturilor? Destul de simplu.

Anul trecut, din cei peste 500 de purcei obținuți, mai bine de 400 au fost valorificați la înțărcare și numai 50 au fost îngrășați și vînduți pe bază de contract. Porcii grași au adus un venit bănesc de peste 65.000 lei, adică aproape egal cu cel obținut prin vinderea purceilor valorificați imediat după înțărcare. Lucrul acesta a dat mult de gîndit organizației de partid, consiliului de conducere și colectiviștilor. Ajungînd la concluzia că valorificarea porcilor prin îngrășare este mult mai rentabilă, adunarea generală a gospodăriei a hotărît ca în acest an să se îngrașe peste 250 de porci. Pînă acum au și fost îngrășați și predați în contul contractului 20 de porci grași iar alți 240 sînt în curs de îngrășare.

Alcătuindu-se pentru porcii puși la îngrășat rații științifice de hrănire, la îngrășătorie se obțin în prezent însemnate sporuri de creștere în greutate.

Cunoscînd toate acestea ne este limpede faptul de ce în acest an ferma de porcine va aduce gospodăriei un volum de venituri bănești mai mult decît dublu față de cel al anului trecut. Pentru anul viitor, folosind experiența dobîndită, gospodăria va îngrășa și vinde pe bază de contract, așa după cum au hotărît colectiviștii, 550 de porci.

FRUNTAȘII SECTORULUI

ZABROVEANU STĂNICĂ

JIFCU MIȚA

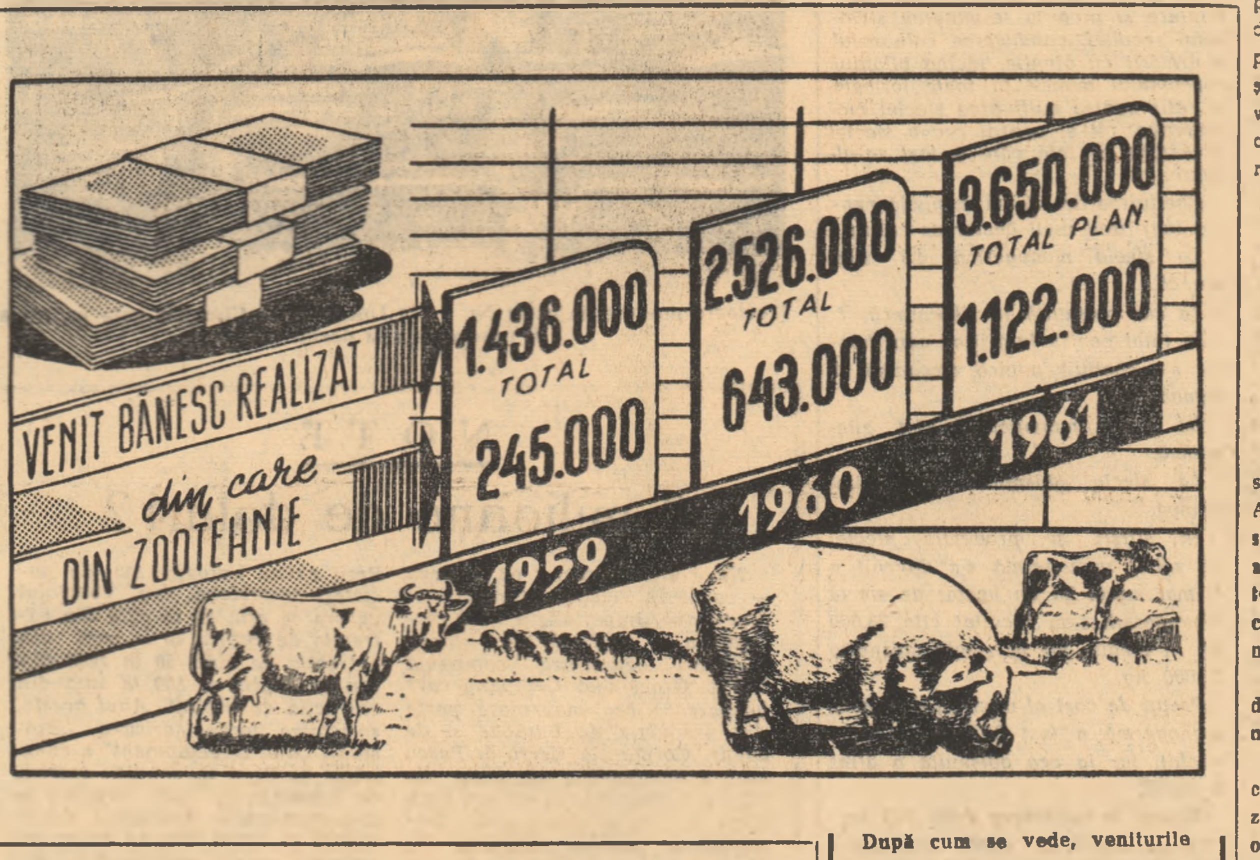
DUȚĂ ION

Furaje suficiente și în sortimente diferite

În părțile Băileștiului pășunea naturală este aproape inexistentă. De aceea, asigurarea unei baze furajere corespunzătoare stă în permanență în atenția consiliului de conducere al gospodăriei și a colectiviștilor. Cum se rezolvă această problemă? Prin organizarea de conveier verde pentru perioada de vară și cultivarea unor însemnate suprafețe cu porumb pentru siloz și plante pentru fîn. În anul trecut, bunăoară, gospodăria și-a organizat un conveier compus din secară furajeră, ovăz furajer, porumb, iarbă de Sudan etc. pe o suprafață de 80 de ha. Pentru perioada de stabulație au fost însilozate peste 2.000 tone de nutrețuri, asigurîndu-se 10 tone de siloz pentru fiecare vacă și 5 tone pe cap de tineret taurin. La aceste nutrețuri s-au adăugat, bineînțeles, concentrate și fînuri în cantități suficiente.

Avînd în vedere că anul acesta efectivele de animale sînt mult mai mari au fost luate măsuri pentru asigurarea unor cantități sporite de nutrețuri. Astfel, în cadrul conveierului verde s-a cultivat secară furajeră pe 120 de ha, orz furajer pe 40 de ha, iarbă de Sudan pe 40 de ha și borceag masă-verde pe 20 de ha, iar pentru fîn gospodăria cultivă 104 ha cu lucernă și ierburi perene. În ceea ce privește porumbul de siloz, pentru o cît mai chibzuită folosire a terenurilor s-au semănat în ogor propriu doar 5 ha iar în cultură dublă 105. În felul acesta, suprafața cultivată cu porumb siloz este în acest an cu 35 de ha mai mare decît cea din anul trecut, asigurîndu-se însilozarea a peste 3.000 de tone. De asemenea, gospodăria mai cultivă 5 ha cu sfeclă furajeră, iar prin porumbul pentru boabe s-au semănat pe 50 de ha dovleci și pe 150 de ha fasole (vrejii de fasole vor fi folosiți în hrana oilor). La toate acestea se vor mai adăuga tăițeii de sfeclă și concentratele.

Demn de subliniat este faptul că gospodăria aplică furajarea animalelor în funcție de producția acestora. Urmărind zilnic producția obținută de la fiecare animal, inginerul zootehnist stabilește periodic rațiile diferențiat, indicînd îngrijitorilor ce anume furaje și cît din fiecare sortiment să fie administrate.

După cum se vede, veniturile bănești aduse de sectorul zootehnic au sporit considerabil de la an la an. Raportat la venitul bănesc total obținut, față de anul 1959 cînd venitul bănesc realizat din creșterea animalelor a reprezentat doar 17 la sută, la sfîrșitul acestui an el va reprezenta 31 la sută.

De la 87 la 162 vaci de lapte

In 1961 ferma de taurine a gospodăriei colective va înregistra o creștere aproape dublă față de anii trecuți luați laolaltă. Explicația acestui salt important trebuie căutată în volumul mare de credite primite de la stat pe baza Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la sporirea numărului de animale în gospodăriile colective și în întărirea economico-financiară a unității, care astfel poate contribui la cumpărări cu importante fonduri proprii.

La începutul anului, gospodăria avea în fermele sale: 87 de vaci de lapte, 6 juninci montate și 94 tineret taurin de la 0 la 2 ani. La sfîrșitul acestui an ea va avea: 162 de vaci de lapte, 35 juninci montate și 120 tineret femel, dintre care 77 între 1—2 ani.

În principal, creșterea efectivelor va avea loc prin cumpărări. Gospodăria a primit pentru aceasta credite în valoare de 221.500 lei, din circa 300.000 cît vor costa animalele. De remarcat că pînă la sfîrșitul lunii iulie, în ferma de vaci intraseră, prin cumpărare, 57 de vaci. Alte 10 vor fi în curînd procurate, realizîndu-se astfel planul pe tot anul. Măsura de a se cumpăra din vreme vacile trebuie apreciată, desigur, pozitiv. Procurînd animale în primele luni ale anului este mai ușor să le aduci la media de producție a vacilor existente, pot fi luate din vreme măsuri de hrănire și adăpostire pentru iarnă a acestora.

Realizările sînt însă mai slabe în privința cumpărărilor la vițele. Din 70 cît prevede planul, fuseseră cumpărate pînă la sfîrșitul lunii iunie doar 17 capete. Această rămînere în urmă poate fi repede îndreptată cu condiția ca să se renunțe la ideea că vițelele pot fi procurate numai prin I.S.A.R. și numai din alte regiuni. In primul rînd, pentru îndeplinirea planului, consiliul de conducere trebuie să caute vițele la țăranii din localitate sau din localitățile vecine care, devenind colectiviști, au în proprietate personală vaci sau vițele ce depășesc numărul prevăzut de statutul model.

În privința producției de lapte obținută de gospodărie, ea a înregistrat sporuri însemnate în ultimele luni și sînt condiții pentru depășirea unei producții anuale medii de 2.000 de litri pe cap de vacă furajată. Gospodăria a asigurat animalelor suficiente nutrețuri. Considerăm însă că lipsa unor umbrare în apropierea padocurilor influențează negativ starea generală a animalelor și implicit producția de lapte. În majoritate, vacile de lapte sînt din rasa Bălțată Romînească și ele suportă greu arșița zilelor de vară. Cu puține eforturi, aproape fără cheltuieli, gospodăria poate să facă repede asemenea umbrare.

6.000 de găini matcă

Pînă în 1959 nu se poate spune că gospodăria colectivă din Băilești ar fi avut fermă de păsări. Pentru prima oară acum 2 ani, gospodăria și-a format o matcă de 1.000 de găini. Început modest, dar el a deschis calea pentru o rapidă creștere a acestui sector aducător de mari venituri. Astfel, în 1960, în ferma de păsări au fost crescuți peste 10.000 de pui. Alți aproape 4.000 de pui de o zi au fost vînduți unor gospodării colective din împrejurimi. Efectivul matcă a fost la sfîrșitul anului de 4.000 de găini. În total, anul trecut gospodăria a vîndut 166.000 de ouă, peste 5.000 kg carne de pui și puii de o zi amintiți mai sus. După ferma de vaci, creșterea păsărilor a adus cel mai mare venit bănesc din sectorul zootehnic înaintea *sectoarelor porcin și ovin.*

În acest an, ferma avicolă a fost și mai mult extinsă. Vor fi valorificați în total pînă la sfîrșitul anului aproape 10.000 de pui — cîteva mii au și fost vînduți —, efectivul matcă va ajunge la 6.000 de găini. Aceste cifre sînt grăitoare. Ele vorbesc de chibzuința colectiviștilor de aici pentru dezvoltarea unui sector care pretinde puține cheltuieli și care, în schimb, te răsplătește din plin. Ferma de păsări va aduce în acest an un venit bănesc de peste 386.000 de lei. După cum se vede, mai mult decît dublu față de cel obținut în 1960. Socotind numai păsările matcă, gospodăria are posibilitatea ca chiar în anul viitor să crească la 100 de hectare teren cel puțin 600 de capete.

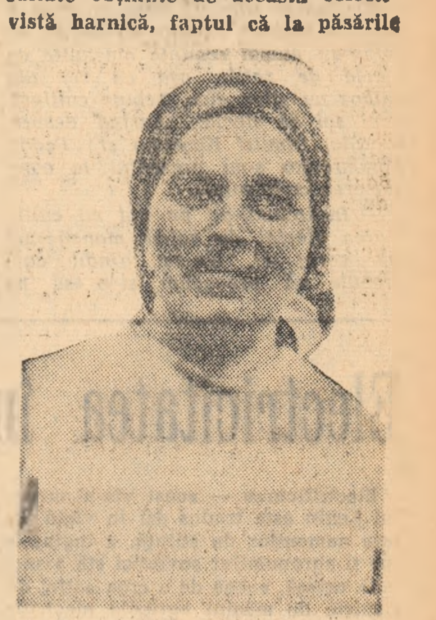
Deținătoarea unui record original

Unui asemenea om i se spune spirt. Veșnic își găsește de lucru. Acum aleargă la bucătăria fermei să aducă găinilor carnea fiartă și aproape imediat o vezi lîngă uruitorul de porumb aruncînd boabe în coș. Îți face impresia că e în mai multe locuri deodată.

— E printre colectiviștii fruntași de la noi, spune tov. Florea Moreanu, contabilul gospodăriei.

Anul trecut tovarășa Elena Burcă, colectivista „spirt", a efectuat 456 de zile-muncă, adică mai multe decît oricare colectivist din tot sectorul zootehnic. Socotind că la fiecare zi-muncă gospodăria a dat produse și bani, în valoare de 41 de lei, reiese că ea a avut un venit de aproape 19.000 de lei, adică, în medie, 1.558 de lei pe lună. Răsplată bine meritată a unei munci dusă cu multă pricepere și dragoste.

Tovarășa Burcă este cea mai veche îngrijitoare de păsări. Lucrează aici de aproape 9 ani. Cîțiva dintre acești ani a muncit singură — gospodăria colectivă creștea doar cîteva sute de păsări. Meritul ei în dezvoltarea fermei de păsări este acum unanim recunoscut. Bunele rezultate obținute de această colectivistă harnică, faptul că la păsările

pe care le-a îngrijit în decursul anilor aproape că nu s-au înregistrat mortalități, a fost poate elementul care a convins cel mai mult pe colectiviști de foloasele creșterii unui număr sporit de păsări.

În acești nouă ani i-au trecut „prin mînă" aproape 10.000 de găini. Îngrijind acest număr impresionant de orătănii, tovarășa Burcă a înregistrat un adevărat record: peste 600.000 de ouă strînse din cuibare și trimise pieței sau incubatoarelor.

În timp ce discutăm, vine vorba despre normele de muncă și sistemul de retribuire a acesteia. Prilej nimerit pentru ca inimoasa colectivistă să vorbească despre o inițiativă proprie.

— Normativul prevede ca un îngrijitor să aibă în răspundere 500—800 de păsări adulte. Eu m-am angajat să îngrijesc 1.000 de găini și o scot destul de bine la capăt. Gospodăria asigură tot ce ne trebuie, mie și celorlalți îngrijitori, ca să ne îndeplinim bine îndatoririle.

Cadre permanente și bine pregătite

In sectorul zootehnic al gospodăriei muncesc 44 de colectiviști. Dintre aceștia doar cîțiva sînt care au numai un an de cînd lucrează ca îngrijitori de animale sau de păsări. Restul au între 2 și 9 ani de muncă în acest sector. Iola Gica și Meițoiu Ion, de exemplu, lucrează de mai bine de trei ani la ferma de vaci, iar Burcă Elena este îngrijitoare la păsări de aproape 9 ani. Așa după cum spunea președintele gospodăriei, permanentizarea cadrelor de îngrijitori constituie una dintre cele mai însemnate preocupări ale consiliului de conducere și a organizației de partid.

In același timp grija pentru permanentizarea cadrelor s-a împletit continuu cu preocuparea pentru calificarea lor. An de an, îngrijitorii de animale din gospodărie au urmat, pe lîngă cursurile agrozootehnice ținute în cadrul unității, cursuri de 2-3 săptămîni organizate pe plan raional sau regional. In anul trecut, de pildă, îngrijitoarele de păsări au făcut un curs de pregătire de 2 săptămîni împreună cu alte 80 de îngrijitoare de la fermele avicole ale unor gospodării colective din raioanele Băilești, Calafat și Segarcea. De asemenea, în anul acesta, au fost școlarizați, tot timp de două săptămîni, cei 14 îngrijitori de la ferma de vaci a gospodăriei. La aceste cursuri îngrijitorii au fost instruiți în aplicarea celor mai bune metode de hrănire și îngrijire a animalelor. Multe dintre aceste metode ca masajul ugerului, hrănirea vițeilor la găleată, administrarea cărnii de cal în hrana păsărilor etc., sînt aplicate cu rezultate dintre cele mai bune în fermele gospodăriei.

Norme stimulatorii de retribuire

Unul din factorii cei mai importanți care contribuie la sporirea producției este sistemul de retribuire a muncii. Pînă acum vreo doi ani, gospodăria noastră îi retribuia pe îngrijitorii de animale cu același număr de zile-muncă, fără a ține seama de producțiile pe care le obținea fiecare. Este limpede că sistemul acesta nu-i cointeresa pe îngrijitori în ridicarea producției. Tocmai de aceea, analizînd temeinic această problemă, consiliul de conducere al gospodăriei cu sprijinul organizației de partid, a supus spre aprobare adunării generale propunerea de a se trece la retribuirea în funcție de producția realizată. Membrii gospodăriei au înțeles că acest sistem va duce la sporirea producției și au aprobat cu toții aplicarea lui. Așa se face că în prezent la toate fermele de animale noi aplicăm retribuirea în funcție de producție.

La ferma de vaci, de pildă, retribuirea se face în funcție de cantitatea de lapte muls — mulgătorul primind, bineînțeles și procentele prevăzute de normativ pentru îngrijirea animalelor, pentru fiecare vițel născut sănătos etc. La ferma de porci retribuirea se face după sporul în greutate și numărul de purcei înțărcați, la păsări după producția de ouă etc. Aplicarea acestui sistem și-a arătat din plin roadele. În numai doi ani, producția de lapte pe cap de vacă furajată, bunăoară, a sporit cu mai bine de 400 de litri.

Pentru a nu cheltui un număr prea mare de zile-muncă în sectorul zootehnic, o grijă deosebită acordăm stabilirii cît mai judicioase a normelor. Avînd în vedere că, în general, gospodăria obține producții bune în sectorul zootehnic, adunarea generală a stabilit la toate fermele procente de retribuire cuprinse între limita minimă și cea medie prevăzute în normativ. Să ne referim, de exemplu, la ferma de vaci. În anul acesta, îngrijitorii-mulgători primesc pentru fiecare sută de litri de lapte muls, cu 3,5 la sută grăsime, cîte o zi-muncă în perioada de vară și 2 zile-muncă în stabulație. De asemenea, ei mai primesc zilnic pentru îngrijire cîte un procent de fiecare animal, iar pentru fiecare vițel, crescut pînă la vîrsta de 20 de zile, cîte 8 zile-muncă.

Stabilind norme bine echilibrate, evitînd orice risipă de zile-muncă, în acest an în sectorul zootehnic al gospodăriei consumul de zile-muncă va fi destul de redus, contribuind în felul acesta atît la sporirea producției, cît și la ridicarea valorii zilei-muncă.

CONSTANTIN MARINAȘ
vicepreședintele gospodăriei, responsabil cu sectorul zootehnic

Dar apicultura?

În Raportul prezentat la recenta plenară a C.C. al P.M.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej citează o serie de gospodării colective care au obținut producții și venituri frumoase din creșterea albinelor. Posibilități de dezvoltare a apiculturii are și gospodăria colectivă din Băilești. Din păcate însă acest sector nu s-a bucurat pînă acum de atenția ce i se cuvine.

Deși scriptic gospodăria are 110 colonii de albine, în realitate, așa după cum a constatat comisia de revizie cu ocazia ultimei revizii făcută la 8 mai, ea nu are decît un număr de 56 de colonii. Dînd dovadă de neglijență, stuparul Petre Milică nu a făcut în toată perioada de iarnă nici o verificare a stupilor, trezindu-se în primăvară că lipsesc aproape jumătate din coloniile de albine. Stuparul susține că restul albinelor au murit. Surprinzător este însă faptul că în primăvară, la data cînd comisia de revizie a făcut controlul n-a găsit în stupi albine moarte. Faptul acesta poate lesne duce la concluzia că în stupi n-au existat albine încă din anul trecut. Or, stuparul Milică a fost retribuit cu zile-muncă pentru roirea artificială și îngrijirea tuturor coloniilor de albine prinse în planul gospodăriei. Consemnînd toate acestea într-un proces-verbal, membrii comisiei de revizie au înaintat o copie a acestuia sfatului popular raional, cerînd să-i sprijine în soluționarea acestei probleme.

Deși se află la numai cîteva sute de metri de sediul colectivei, sfatul raional încă n-a dat gospodăriei sprijinul cerut. Este necesar ca organele agricole raionale să-i ajute pe membrii comisiei de revizie în stabilirea adevărului în această problemă, și să acorde gospodăriei pe viitor un sprijin mai substanțial în dezvoltarea apiculturii. De asemenea, consiliul de conducere al gospodăriei trebuie să se ocupe și el mai îndeaproape de acest sector, astfel încît în următorii ani creșterea albinelor să devină o ramură aducătoare de însemnate venituri bănești.

CÎTEVA CONCLUZII

Cele cîteva aspecte cuprinse în această pagină ilustrează grija deosebită pe care gospodăria colectivă din Băilești o acordă dezvoltării creșterii animalelor proprietate obștească. Faptul este confirmat și de următoarele cifre: față de anul trecut, cînd la un venit bănesc total de circa 2.500.000 de lei sectorul zootehnic a participat cu numai 643.744 lei, în acest an din venitul bănesc total de peste 3.600.000 de lei, 1.122.000 se realizează din zootehnie. Calculele pot merge și mai departe. Din zilele-muncă prevăzute a se cheltui pe total sectoare în acest an, pentru creșterea animalelor de producție se cheltuiesc doar 13,10 la sută. În același timp, zootehnia aduce peste 31 la sută din venitul bănesc total.

Realizînd venituri bănești cît mai mari, gospodăria are posibilitatea să împartă membrilor săi avansuri în bani, ceea ce stimulează pe colectiviști de a participa cu și mai multă regularitate la lucru. În primele luni ale acestui an, de exemplu, colectiviștii din Băilești au primit în contul zilelor-muncă cîte două avansuri bănești a 10 lei fiecare, bani obținuți îndeosebi din avansurile la contracte și din valorificarea produselor animaliere. Este interesant de reținut că numai din vînzarea ouălor de găină, gospodăria încasează zilnic, o bună parte din an, în jur de 2.000 de lei.

Deseori colectiviștii din Băilești primesc oaspeți veniți de la alte gospodării colective mai depărtate sau mai apropiate. Vizitînd fermele zootehnice, oaspeții au într-adevăr ce vedea și din ce învăța.

Acordînd aceeași neslăbită atenție sporirii efectivelor de animale și păsări, ridicării productivității acestora, luînd măsuri pentru aplicarea unor norme de retribuire cît mai juste și mai stimulatorii în toate fermele, gospodăria colectivă „23 August" va deveni în scurt timp una din unitățile agricole socialiste puternic dezvoltate ale regiunii Oltenia.

Englezii au primit cu căldură pe Iuri Gagarin

Primul cosmonaut din lume, Iuri Gagarin, a sosit în dimineața zilei de 11 iulie la Londra, fiind întîmpinat cu căldură de mii de londonezi. El a fost salutat în numele reginei Elisabeta a II-a a Angliei și guvernului englez de către Francisc Turnbull, reprezentant al Ministerului pentru problemele științei; din partea forțelor aeriene militare maiorul Iuri Gagarin a fost întîmpinat de generalul de aviație Sir Ronald Lee.

Pretutindeni pe unde a trecut, Iuri Gagarin a fost întîmpinat cu căldură. La un dejun dat în cinstea primului cosmonaut din lume, la care a luat parte I. Amery, ministrul Aviației militare, primmareșalul aerului Pike, șeful statului major al forțelor aeriene militare engleze — I. Amery a salutat cordial pe eroul cosmonaut, spunînd: „Sînt fericit de a vă primi la Londra în numele guvernului majestății sale".

În semn de înaltă prețuire, Asociația engleză pentru comunicațiile interplanetare a decernat lui Iuri Gagarin medalia de aur bătută special în cinstea primului zbor în Cosmos.

În dimineața zilei de 12 iulie I. A. Gagarin, a sosit la Manchester, unul din cele mai mari centre industriale din Anglia. Locuitorii orașului l-au făcut o primire călduroasă.

La sediul Sindicatului unit al turnătorilor lui I. A. Gagarin i-au fost înmînate diploma de membru de onoare al Sindicatului și o medalie de aur bătută în cinstea zborului lui istoric în Cosmos.

Apoi Iuri Gagarin și persoanele care îl însoțesc au plecat la uzinele societății „Associated Electrical Industrie Ltd", unde a vizitat secția turnătorie și a luat cuvîntul la un miting al muncitorilor. Aceștia l-au salutat deosebit de cordial pe eroul sovietic. După miting, coloana de automobile s-a îndreptat spre primărie. Străzile erau tixite cu locuitori ai orașului care l-au salutat cu căldură pe cosmonautul sovietic. Primarul a oferit în cinstea lui Iuri Gagarin un dejun, la care au luat parte reprezentanți ai autorităților municipale din Manchester, precum și cunoscuți oameni politici și reprezentanți ai vieții publice din oraș.

Pentru azi, eroul cosmonaut, Iuri Gagarin, este invitat la masă cu suveranii englezi, regina Elisabeta și ducele de Edimburg.

Poporul german are nevoie de pace

Una din problemele cele mai importante în politica internațională este, după cum se știe, problema încheierii tratatului de pace cu Germania. Popoarele din lumea întreagă și în primul rînd poporul german doresc să se pună capăt situației actuale și să se încheie un tratat de pace, potrivit propunerilor făcute de U.R.S.S.

Numeroase personalități din întreaga lume s-au declarat, de asemenea, de acord cu propunerile sovietice, susținînd necesitatea încheierii urgente a tratatului de pace.

Astfel, într-o declarație făcută de curînd, Isabelle Blume, membru al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, a declarat că „Fără un tratat de pace cu Germania nu va fi pace în Europa. Un tratat de pace care ar recunoaște existența ambelor state germane și ar consfinți frontierele existente, ar permite să se stabilească relații normale care ar duce la reunificarea pașnică a Germaniei".

La rîndul său, ziarul francez „Depeche du midi" a publicat un articol în care critică cercurile conducătoare din țările occidentale pentru politica nerealistă și primejdioasă pe care o duc în legătură cu problema germană. Ziarul scrie că „puterile occidentale trebuie să recunoască faptul că, din punct de vedere juridic, raționamentul rușilor este greu de respins. Sovieticii vor pur și simplu să lichideze urmările nefavorabile ale celui de-al doilea război mondial și să încheie tratatele de pace cu cele două Germanii, lucru care ar trebui să fie acceptat de la sine".

Pe aceeași linie merge și ziarul italian „Avanti", care afirmă că „pe baza propunerilor sovietice se pot duce tratative, ele pot fi discutate. Ele nu prezintă nimic alarmant sau amenințător". Ziarul arată, de asemenea, că Berlinul occidental este o insulă în centrul Republicii Democrate Germane..., o anomalie, o absurditate, un focar potențial de război. Lichidarea acestui focar prin demilitarizarea și neutralizarea orașului desigur, în condițiile unor garanții internaționale corespunzătoare, ar constitui un fapt pozitiv atît pentru Est cît și pentru Vest.

În ciuda adevărului și al oricărui bun simț, Adenauer, cancelarul Germaniei occidentale, susținut de unii lideri politici occidentali, reprezentanți ai cercurilor imperialiste, se străduiește din toate puterile să atîțe incontinuu spiritele. După ce a ținut la München un discurs incendiator împotriva păcii și bunei înțelegeri între țări, Adenauer a făcut la 12 iulie o vizită în Berlinul occidental. La sosirea în această parte a Berlinului, el a declarat că prin vizita sa intenționează să sublinieze legătura strînsă dintre Germania occidentală și Berlinul occidental.

Numeroase ziare democrate vestberlineze au arătat că această vizită a lui Adenauer urmărește agravarea încordării în relațiile internaționale, tulburarea și mai departe a atmosferei politice. Într-un articol al său intitulat „O vizită periculoasă", ziarul „Die Warheit" a luat atitudine promptă împotriva acțiunii întreprinsă de Adenauer, criticînd cu asprime încercările lui de a menține o atmosferă de neîncredere între țări. „Noi, cei din Berlinul occidental, vrem să trăim într-o atmosferă de pace și liniște. A sosit timpul să se pună capăt primejdioasei politici revanșarde a cancelarului de la Bonn. Berlinul occidental nu mai trebuie să fie o jucărie în mîinile adepților aventurilor militare. Interesele asigurării păcii cer să se realizeze, în sfîrșit, un acord cu privire la un statut trainic al orașului nostru, garantat pe o bază internațională.

Sublinind că cetățenii iubitori de pace ai Berlinului occidental socotesc că vizita lui Adenauer constituie „o provocare", ziarul „Die Warheit" cere să se pună capăt politicii revanșarde, războinice, duse de guvernul de la Bonn și să se treacă la o politică lucidă, de înțelegere reciprocă.

Bătrînul Adenauer se joacă cu focul. El vrea cu orice preț să aprindă un nou incendiu în Europa și în întreaga lume. Dar popoarele din întreaga lume și însuși poporul german nu vor îngădui să-și ducă planurile la îndeplinire. Nu încape îndoială că, pînă la sfîrșit, Adenauer, Globke și alți adepți ai lui, incendiatori de meserie, își vor arde mîinile. Poporul german are nevoie de pace și o va avea.

Sporirea producției de cereale – baza dezvoltării celorlalte ramuri ale agriculturii

(Urmare din pag. 1)

viitor, în condiții climatice normale, obținerea unei producții totale de 12.550.000 tone cereale din care 4.650.000 tone grîu și secară și 6.650.000 tone porumb. O bună parte din această sarcină revine gospodăriilor agricole de stat, care dețin în ansamblul fondului lor funciar însemnate suprafețe cultivate cu grîu și porumb — și anume între 12-15%.

Pentru asigurarea sporirii producției medii la hectar trebuie pregătite încă de pe acuma toate condițiile necesare. Trebuie spus că gospodăriile agricole de stat, încă din anul 1960, au avut însămînțate toate suprafețele de grîu numai cu soiuri de mare productivitate și toate suprafețele însămînțate cu porumb numai cu porumb dublu hibrid. De aceea, este necesar ca, pe baza experienței anilor trecuți, să se asigure justa raionare și zonare a soiurilor în funcție de condițiile pedoclimatice locale și totodată să se asigure sectorului socialist-cooperatist din agricultură cantități sporite de semințe de mare productivitate. Parcul de mașini și tractoare aflat în dotarea gospodăriilor agricole de stat permite efectuarea tuturor lucrărilor în termen rapid, în bune condiții calitative și în cadrul perioadelor optime de executare, fără să depășească 7-8 zile pentru fiecare lucrare.

Unul din elementele cele mai de seamă ale agrotehnicii avansate îl constituie pregătirea terenului, asigurarea unei densități optime de plante, în funcție de zonă, soi, sol, climă și mod de cultură. Experiența anilor trecuți a arătat că toate gospodăriile care s-au preocupat îndeaproape să semene la timp, în bune condiții calitative, într-un pat germinativ bine pregătit numai sămînță de calitate superioară și bine condiționată, să facă toate lucrările culturale de bună calitate și în perioada agrotehnică optimă au obținut producții mari la hectar. Cauzele realizării de către unele gospodării a unor producții mai mici, inferioare posibilităților lor reale, trebuie căutate așadar nu atît în condiții pedoclimatice mai dificile cît în lipsuri în ceea ce privește organizarea producției și a muncii.

Însușindu-și experiența gospodăriilor fruntașe, extinzînd în practica producției aplicarea metodelor înaintate agrotehnice, folosind la maximum baza tehnică-materială de producție de care dispun, toate gospodăriile agricole de stat au posibilitatea să realizeze sarcina de cinste trasată de partid.

Luînd cunoștință de cuprinsul Raportului, lucrătorii din gospodăriile agricole de stat și-au manifestat deplina lor aprobare față de măsurile preconizate, precum și hotărîrea nestrămutată de a munci neconteniit pentru realizarea obiectivelor stabilite de partid. Canalizînd avîntul întrecerilor socialiste, consiliile gospodăriilor agricole de stat trebuie să se preocupe îndeaproape pentru crearea tuturor condițiilor organizatorice necesare traducerii în viață a prevederilor planurilor de producție. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăriile agricole de stat au întîmpinat Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu satisfacția unor prețioase realizări și cu entuziasmul perspectivei luminoase ce se deschide pentru dezvoltarea agriculturii noastre în anii următori. Aceasta constituie chezășia înfăptuirii noilor sarcini trasate de partid.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

E dulce rădăcina sfeclei de zahăr

În regiunea Voronej țăranii cultivă foarte multă sfeclă de zahăr. Aceasta e o plantă foarte prețioasă și rentabilă. În afară de faptul că din ea se produce zahărul, sfecla e folosită și ca hrană pentru animale.

Dar sfecla de zahăr este o cultură la îngrijirea căreia se muncește foarte mult. Nu degeaba circulă în popor zicala: „E dulce rădăcina sfeclei de zahăr, dar amară e munca cultivării ei!".

Dar anii au trecut și în același timp a sporit gradul de înzestrare tehnică a colhozului. Au apărut mașini și pe ogoarele cultivate cu sfeclă ale Uniunii Sovietice, a căpătat o largă răspîndire prășitul mecanic al culturilor; a crescut nivelul lucrărilor mecanizate la strînsul recoltelor. O greutate specifică destul de mare în cultivarea sfeclei de zahăr ocupă însă și acuma munca manuală. Cum se poate reduce cantitatea de muncă manuală? Această întrebare i-a frămîntat și pe tractoriștii Dimitri Kosenko și Fedor Bondarenko din colhozul „1 Mai" din raionul Vorobiesk, regiunea Voronej.

DOI OAMENI PE UN OGOR URIAȘ

Toate acestea s-au petrecut în primăvara anului trecut. Colhozul „1 Mai" a achiziționat cîteva chintale de semințe monogerme de sfeclă de zahăr (adică sămînță care produce o singură plantă). Înainte în colhoz se foloseau numai semințe obișnuite de sfeclă de zahăr, așa că cei din colhoz nu știau cum trebuie cultivat noul sol de sfeclă. Auzind despre aceasta, Dimitri Kosenko și Fedor Bondarenko s-au prezentat la conducerea colhozului.

— Însărcinați-ne pe noi cu cultivarea sfeclei de zahăr monogerme au cerut ei. Ne-am gîndit cum trebuie să procedăm și o să ne descurcăm. Avem nevoie numai să ne dea o mînă de ajutor colhoznicele la răritul și controlul plantelor. Restul vom face noi. Și întrucît termenele cultivării sfeclei de zahăr nu corespund cu acelea ale cultivării porumbului, cerem să ne repartizați tot nouă și 70 de ha de porumb. Ne luăm angajamentul să nu producem sub 22.000 kg. sfeclă de zahăr și nici sub 35.000 kg. masă verde de porumb la fiecare hectar.

A avut loc o adunare la conducerea colhozului și s-a luat hotărîrea de a fi satisfăcută rugămintea tractoriștilor. Toți îi cunoșteau pe Dimitri Kosenko și Fedor Bondarenko drept oameni care nu vorbesc fără temei.

Mecanizatorii au purces la lucru. Cu toate capriciile primăverii ei au efectuat în scurt timp și bine lucrările premergătoare însămînțatului. În curs de cinci zile, ei au însămînțat, după metoda cuiburilor dispuse în pătrat, toate cele 144 hectare de sfeclă. Puțin mai tîrziu au însămînțat apoi și cele 70 hectare de porumb. Au efectuat după aceea o prașilă și două lucrări cu cultivatorul. Au reușit să efectueze toate aceste operații numai ei doi, ajutați de mașinile respective. Doar la răritul și controlatul sfeclei a fost folosită muncă manuală.

Împărțindu-și în mod chibzuit timpul și efectuînd toate lucrările în termene limitate, Dimitri Kosenko și Fedor Bondarenko și-au îndeplinit cu cinste angajamentele. Indiferent de condițiile meteorologice nefavorabile (vara a fost foarte secetoasă) ei au obținut o bogată recoltă de sfeclă de zahăr și porumb de pe ogoarele ce le fuseseră repartizate.

ROADELE MUNCII

E interesant de menționat faptul că pe cînd conducerea colhozului luase hotărîrea de a repartiza lui Dimitri Kosenko și Fedor Bondarenko ogoarele respective pentru cultivarea sfeclei de zahăr monogermă, s-a luat hotărîrea ca învecinat cu ogorul lor să se însămînțeze 130 de hectare cu semințe obișnuite de sfeclă de zahăr, pentru a fi verificată astfel eficacitatea noului soi și metoda de lucru folosită.

De la începutul lucrărilor de însămînțare și pînă la terminarea strînsului recoltei, conducerea colhozului a urmărit cu atenție, făcînd bilanțul consumului muncii în toate formele ei, atît pentru cultivarea sfeclei monogerme, cît și pentru cea a sfeclei obișnuite. Și iată care a fost rezultatul:

Cheltuirea de muncă manuală pentru îngrijirea unui hectar de culturi:

La sfecla monogermă 4,3 zile-muncă.

La cea obișnuită 15 zile-muncă.

În total pentru îngrijirea unui hectar s-a cheltuit muncă mecanică și manuală:

La sfecla monogermă 21,4 zile-muncă.

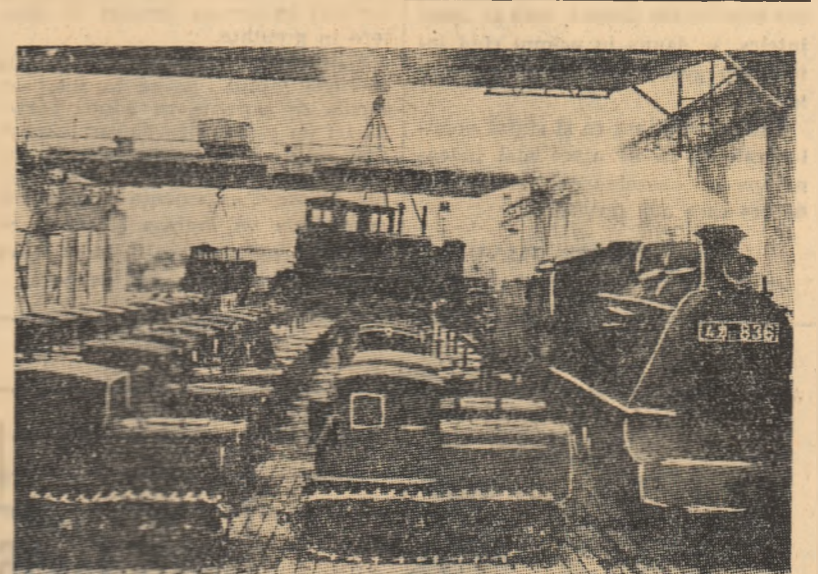
La sfecla obișnuită 42,79 zile-muncă.

În sfîrșit și producția sfeclei de zahăr monogermă s-a dovedit a fi mai mare. La un hectar de sfeclă monogermă s-au recoltat cîte 23.000 kg în medie, iar la sfecla obișnuită 21.000 kg.

Prețul de cost al unui kg de sfeclă monogermă a fost 0,75 ruble (bani vechi), iar la cea obișnuită a atins o rublă.

Numai la cultivarea celor 144 hectare cu sfeclă de zahăr tractoriștii Dimitri Kosenko și Fedor Bondarenko au realizat o economie de 6.500 ruble. Deosebit de aceasta Kosenko și Bondarenko au reușit să-i izbăvească pe colhoznici de munca manuală istovitoare eliberînd zeci de brațe pentru alte munci ale colhozului, în cea mai febrilă perioadă a muncilor de vară. Ei au arătat ce se poate obține atunci cînd tehnica este folosită în chip rațional, au descoperit rezerve inepuizabile de ridicare a productivității muncii în agricultură.

Astăzi, pe drept cuvînt, colhoznicii din „1 Mai" pot spune că „rădăcina sfeclei de zahăr e dulce", fără a mai adăuga că „munca pentru cultivarea ei este amară".

Tractoare produse de uzina Nr. 1 din Loian (R. P. Chineză) gata pentru a fi transportate la destinație.

Pentru producții mari de semințe de porumb dublu hibrid

(Urmare din pag. 1)

trecuți, greșeli care pot aduce pagube însemnate unităților respective. Astfel, în cazul cînd la control se găsesc mai mult de 2 la sută panicole sau ramificații de panicol necastrate lotul este eliminat de la recunoaștere, gospodăria pierzînd în acest caz posibilitatea de a valorifica sămînța. De asemenea, dacă smulgerea panicolului se face împreună cu 2-3 frunze, producția de sămînță scade cu 5-11 la sută, adică cu 400-600 kg la ha.

Datorită faptului că apariția panicolului se eșalonează pe o perioadă de 12-15 zile și chiar mai mult (în funcție de uniformitatea dezvoltării plantelor în lan), este necesar ca organizarea castratului să fie făcută fără întrerupere în acest timp, trecînd zilnic printre rîndurile de plante mame. O simplă neglijență, o întrerupere de o zi, pot fi suficiente pentru respingerea de la sămînță a lotului. Și pe timp ploios castratul nu trebuie întrerupt pînă în momentul cînd numărul plantelor materne cu panicole neîndepărtate scade sub 10 la sută (din numărul total) și cînd printr-o ultimă castrare se îndepărtează toate panicolele chiar și cele neieșite din teacă.

Pe loturile cu forme androsterile, lucrările de castrare nu se mai fac, lotul fiind supus numai unui control riguros pentru stabilirea procentului de panicole cu polen. În cazul cînd numărul acestora depășește 2 la sută se va trece la îndepărtarea panicolelor.

Acordînd toată atenția lucrărilor de castrare, gospodăriile agricole de stat vor putea obține anul acesta cantități sporite de semințe de porumb dublu hibrid, răspunzînd astfel sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c.

Ing. ALEX. BUTICĂ

NOTE

8 milioane de dolari?

Nu e mai un secret că în Peru — ca și în celelalte țări latino-americane, imperialiștii s-au instalat ca la ei acasă. Pe litoral, bunăoară, acționează compania W. R. Grace and Company care acaparează cea mai mare parte din producția de bumbac și de zahăr. Corporația Cerro-de-Pasco care a monopolizat extracția de zinc și plumb este în același timp mare proprietară funciară. Imperialiștii yankei stăpînesc în Peru și păduri întinse, ca de pildă în regiunea Pucalpa unde au achiziționat o suprafață de 4.000 km². Una din companiile imperialiste și anume, Peruvian Corporation, posedă de la începutul secolului nostru o vastă regiune tropicală care se întinde pe teritoriul a trei departamente. Companiile Ford și Goodrich sînt acționare ale societății Corporacion Amazonica, care se ocupă în special cu exploatarea plantațiilor de cauciuc.

Pe drept cuvînt scria ziarul cuban „Noticias de Hoy", că în Peru există aproape 100 de societăți americane, sub controlul cărora se află 80 la sută din extracția de cupru, 70 la sută din extracția de zinc, 50 la sută din cea de argint și 100 la sută din extracția de bismut. Anul acesta, societatea nord-americană „Brasilian Land Development" a cumpărat în Peru în condiții extrem de avantajoase, vaste terenuri în departamentele Amazonas, Cajamarca și Piura. Tot în acest an, singura uzină metalurgică din țară, cea de la Quimbote, precum și zăcămintele de minereu de fier din regiunea Marcona, au trecut în proprietatea firmei americane „Marcona Minning", în schimbul a numai 8 milioane de dolari. De menționat este că numai utilajul acestor mine este evaluat la 25 milioane de dolari.

Președintele Prado și primul ministru Beltran n-au de ce să țină la preț cînd e vorba de stăpînii lor, imperialiștii nord-americani, cărora le-au pus țara la mezat.

Cîinii de pază...

Ajungîndu-le cuțitul la os, țăranii din Grecia s-au ridicat și continuă lupta împotriva mizeriei în care se zbat datorită politicii agrare a guvernului. Știrile din ultimele zile au arătat că în Thessalia, bunăoară, toți țăranii sînt în grevă și refuză să vîndă cereale statului.

Firește guvernul grec este nemulțumit de faptele țăranilor. La început, pentru ca să-i domolească, să-i facă să renunțe la luptă, a folosit metoda făgăduielilor. Dar țăranii greci sînt sătui de vorbe goale. Ei au cerut și cer sus și tare să fie sporite prețurile la produsele agricole pentru a scăpa de mizeria în care trăiesc acum. Și pentru că guvernul nu înțelege să facă acest lucru, țăranii greci continuă lupta pînă la satisfacerea revendicărilor lor. Guvernul grec însă, a schimbat calimera: de la metoda făgăduielilor care nu a prins, a trecut la metoda folosirii poliției și jandarmeriei — cîinii de pază ai burgheziei și moșierimii din oricare țară cu orînduire capitalistă. Poliția și jandarmeria, precum și organizațiile locale ale partidului de guvernămînt Uniunea Națională Radicală (E.R.E.) au primit ordin să înăbușe orice acțiuni ale țăranilor.

Electricitatea în slujba satului

Electrificarea — acest vis al marelui Lenin este tradus azi în viață. În fața oamenilor de știință, a inginerilor și agronomilor sovietici stă o sarcină uriașă, aceea de a crea astfel de sisteme de mașini agricole electrificate cu ajutorul cărora să se realizeze mecanizarea complexă și automatizarea producției.

De mai mulți ani se fac lucrări pentru adaptarea motoarelor electrice rapide la mașinile agricole care au o viteză relativ redusă. Totodată se lucrează la sporirea vitezei de lucru a tractoarelor, semănătorilor și secerătorilor. Energia electrică deschide drum pentru o radicală reconstrucție a mașinilor agricole tradiționale, pentru sporirea considerabilă a productivității lor.

Nu de mult, Institutul unional de cercetări științifice pentru electrificarea agriculturii și biroul de proiectări al uzinei „Sibselmaș" au realizat un agregat de secerat cu transmisie electrică. Acest agregat se compune dintr-un tractor cu generator și o secerătoare cu transmisie electrică. Agregatul se manevrează din cabina tractoristului. Această secerătoare necesită o cantitate mai mică de metal. Agregatul consumă mai puțini carburanți și lubrifianți și este manevrat de un singur om, de tractorist. Ca urmare, productivitatea muncii crește cu 25 la sută.

Inginerii sovietici au creat primul tractor electric din lume. Dar acesta este deocamdată un tractor obișnuit, în care motorul cu ardere internă a fost înlocuit cu un motor electric ce se alimentează printr-un cablu de la un grup electrogen mobil. Cablul însă, limitează capacitățile de manevrare a mașinii. Cum s-ar putea renunța la cablu? Problema aceasta ar putea fi soluționată cel mai bine cu ajutorul alimentării de la acumulator sau prin inducție. Dar ambele soluții prezintă o serie de inconveniente. O a treia soluție ar fi folosirea unor elemente de combustiune instalate direct pe mașină, în care energia chimică a carburantului se transformă în energie electrică.

Electrificarea mecanizării complexe și a automatizării producției agricole deschide perspective din cele mai largi. E destul să spunem că fiecare mie de kilowați-oră de energie electrică consumată în agricultură poate economisi 300 zile-om! Electromecanizarea complexă va permite, de pildă, să se reducă în anul 1965 cu peste un milion de oameni numărul lucrătorilor de la fermele de animale din R.S.F.S. Rusă. Totodată va crește considerabil producția animalieră.

S-a și realizat deja o „familie" de mașini și transportoare electrificate pentru curățarea și uscarea grînelor proaspăt recoltate. În sovhozul cerealier din Sosnovsk, regiunea Omsk, s-a construit un punct de curățat și uscat grîne cu două linii. Fiecare linie automatizată este deservită de un singur om.

Energia electrică va putea fi folosită pe scară largă și pentru a influența direct asupra animalelor și plantelor. La unele ferme s-a și început tratarea cu raze ultraviolete. Experiența arată că sporul de greutate la purceii tratați cu raze crește în medie cu 25 la sută, la pui — cu 18—20 la sută, iar capacitatea de ouare a găinilor crește cu 10—12 la sută. În afară de aceasta se reduc mult cazurile de îmbolnăvire a animalelor și de pierdere a vițelor tinere.

Energia electrică prezintă o însemnătate deosebită în dezvoltarea grădinăritului, în crearea de sere automatizate, mai ales în regiunile de nord și de est. Aici soarele este înlocuit cu lămpi reflectoare cu incandescență. În seră lucrează un singur om. El șade pe un postament, în fața unui televizor, urmărind automatele care aduc apa și substanțele nutritive care reglează temperatura și gradul de umiditate a aerului, conținutul de acid carbonic.

Astfel de automate au fost realizate la Institutul Agrogeofizic din Leningrad, singura instituție științifică din lume care se ocupă cu aplicarea fizicei în agricultură.

A. KIRIUHIN

O importantă cultură furajeră

În ultimii șapte ani culturile de sfeclă de zahăr s-au extins cu aproape 1,2 milioane ha, ajungînd la peste 2,7 mil. ha. În măsură și mai mare a crescut producția de sfeclă de zahăr.

Datorită acestui fapt, în U.R.S.S. a crescut aproape de două ori producția de zahăr (6,4 milioane tone în anul 1960). Uniunea Sovietică deținînd la acest indice primul loc în lume.

Sfecla de zahăr este o cultură care necesită un volum mare de muncă. Iată de ce în Uniunea Sovietică se iau măsuri pentru reducerea consumului de muncă la cultura sfeclei de zahăr, prin mecanizarea lucrărilor din cîmp și prin introducerea unor soiuri noi cu semințe monogerme.

Sfecla de zahăr nu e numai o materie primă pentru industria zahărului. În ultimul timp ea a căpătat o nouă destinație. Alături de porumb, ea a început să fie folosită pe scară largă ca nutreț pentru vite. Calificînd sfecla de zahăr drept o cultură puternică, N. S. Hrușciov a recomandat extinderea culturilor de sfeclă de zahăr nu numai pentru producția de zahăr ci și pentru nevoile zootehniei.

Aspecte din activitatea sportivă de mase din comunele și satele raionului Bistrița

O dezvoltare însemnată a luat în ultimul timp mișcarea de cultură fizică și sport din comunele și satele raionului Bistrița, regiunea Cluj. Numeroși tineri colectiviști și muncitori de la G.A.S.-uri și S.M.T.-uri sînt antrenați la competițiile sportive de masă. Despre acest lucru ne-a vorbit recent tov. **Leon Pascu**, responsabilul sectorului tehnic din cadrul U.C.F.S. raionul Bistrița, pe care l-am rugat să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Cum apreciați activitatea pe care o desfășoară asociațiile sportive de la sate?

— Față de anii trecuți, cînd se desfășura o activitate sportivă sporadică și neorganizată, acum lucrurile s-au schimbat foarte mult. Și aceasta se datorește, în primul rînd, faptului că în prezent în fiecare comună și sat există cel puțin cîte o asociație sportivă, cu un colectiv de conducere, cu un plan anual de activitate, calendar sportiv propriu. De asemenea, în fiecare comună și sat s-au amenajat terenuri de sport simple, pe care au loc diferite concursuri organizate pe plan local sau raional. De un frumos succes se bucură „duminicile sportive" care se organizează săptămînal și la care sînt invitați tineri din mai multe comune.

— Cîte asociații sportive sătești sînt în raionul Bistrița?

— Acum avem 79 de asociații sportive, cu un număr de peste 16.000 de membri înscriși în U.C.F.S. Anul trecut au fost create o serie de noi asociații sportive, cum sînt: Înainte-Pintic, Recolta-G.A.C. Tîrpiu, Spicul-Stupini etc. Dintre asociațiile sportive fruntașe pot menționa, Flacăra-G.A.C. Dipșa, care numără 200 de membrii înscriși în U.C.F.S. Aceasta are secții puternice de volei, fotbal, atletism, popice. O frumoasă activitate desfășoară și asociația sportivă a colectiviștilor din Teaca. Cei peste 500 de membri ai acestei asociații sportive practică cu mult interes disciplinele: volei, fotbal, atletism, popice, trîntă. Anul trecut, tinerii colectiviști din Teaca au obținut o serie de succese remarcabile cu prilejul întrecerilor din cadrul celei de a II-a ediții a „Cupei Agriculturii". De pildă, echipa de fotbal a ocupat primul loc la etapa raională, iar la etapa regională s-a clasat de asemenea pe un loc fruntaș. Tot pe primele locuri s-au clasat și echipele de volei și popice. Consiliul de conducere al asociației sportive din Teaca dovedește o preocupare pentru antrenarea maselor de tineri la concursurile sportive organizate pe plan local. Nu același lucru se poate spune despre asociațiile sportive Muncitorul-G.A.C. Jeica, Mesteacănul-G.A.C. Doroba, care, deși au condiții destul de bune, — terenuri de sport, materiale și echipament sportiv, — desfășoară o slabă activitate. Aici există o preocupare numai pentru echipele de fotbal.

Cu prilejul recentelor adunări plenare ale asociațiilor sportive, s-au analizat aceste lipsuri și s-au luat unele măsuri care vor duce la intensificarea activității și în aceste comune.

— Ce competiții se vor organiza în semestrul 2 al anului 1961?

— Pe lîngă întrecerile din cadrul Concursului cultural-sportiv al tineretului, care se apropie de faza finală, vom organiza o serie de competiții de masă în cinstea aniversării măreței sărbători a zilei de 23 August. De asemenea, acum asociațiile sportive sătești se pregătesc pentru concursurile celei de a III-a ediții a „Cupei Agriculturii", competiție care se bucură de o mare popularitate în rîndurile tinerilor din comunele și satele raionului nostru.

M. L.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"